

ئەفسانەى كەلى ناوگردان

رۆمان بۆ مېرمندالان

نووسىنى: گەلاوېژ

پیناسه‌ی کتیب

- ✓ ناوی کتیب: نه‌فسانه‌ی که‌لی ناوگردان
- ✓ بابەت: رۆمان بۆ می‌رمندانان
- ✓ نووسینی: گه‌لاوێژ
- ✓ پێداچوونه‌وه و سه‌رپه‌رشتیی چاپ: نه‌مین محهمه‌د
- ✓ تایپ: هه‌ردی وه‌ه‌بی
- ✓ دیزاین: هادی هونه‌ر
- ✓ وێنه‌کانی ناوه‌وه: هادی هونه‌ر
- ✓ وێنه‌ی به‌رگ: هادی هونه‌ر
- ✓ چاپخانه: چاپخانه‌ی کارۆ
- ✓ نۆره‌ی چاپ: سێیه‌م سالی ۲۰۲۴
- ✓ تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- ✓ ژماره‌ی سپاردن: (۴۰۴) سالی ۲۰۰۶ ی وه‌زاره‌تی
- ✓ رۆشنییری پێدراوه.
- ✓ له‌ بڵاوکراوه‌کانی وێب ساییتی خاتوو گه‌لاوێژ
- ✓ www.galawezh.com

له‌سه‌ر نه‌رکی پێکخراوی منداڵپاریزی کوردستان چاپکراوه.

پیشکەشە:

**بە خۆنچە گۆلەکانی هەمیشە بە ھەر
و نەمامەکانی تازە پشکوتوو
بە مندالە شیرین و خۆشەویستەکان**

پېشەكى

لە ئەوروپا و ولاتە پېشەكە وتووۋەكان زۆر
گوئ دەدرېتە كىتىب و گوشارى مندالان، بگرە
لە تەمەنى شەش-حەوت سالىيەۋە مندال
دەتوانىت بچىتە كىتىبخانەكان تاۋەكو كىتىب و
گوشار و كەلوپەلى خويندەۋەو نووسىن بە
دىلى خۇي و بەپىي تەمەنى خۇي بكرىت.

له شوینی کتیب فرۆشتن پرفرۆشتترین
کتیب کتیبی مندالانهیه، چونکه گویدان به
خویندنهوهی کتیب نیشانهی زیرهکی و
لیهاتووویه، نهو تهمه نه بچووکانه
بهخویندنهوهی نهو نووسین و کتیه جوراو
جورانیه میشکیان نهکریتتهوه و شارهزایی زۆر
پهیدا دهکهن کاتی که گهوره دهبن.

بویه منیش هزم کرد که نه جار نه
رۆمانهتان بۆ بنووسم. بیرم لهوه کردهوه
بۆچی من ههر دهبیت چیرۆک و رۆمان بۆ
گهورهکان بنووسم؟ نهی بۆچی شتییک بۆ
میردمنداله شیرینهکانیش نهنووسم؟
نهگهرچی نه رۆمانه لهسهری نووسراوه
رۆمانی میرمنداله و بۆ نهوانم نووسیوه،
بهلام دیاره بۆ نهو تهمه نانه نووسراوه که
بتوانیت کتیب بخوینیتتهوه. بههیوام نه
لاپهرانهتان لا خوش بیت و دهمییک لهگهل
پالهوانهکانی بچنه ناو رووداوهکانیهوه و به

خەيال تىكەتلىان بن، ئىتر خواتان لەگەل ھىوام
ھەيە ھەمىشە لە پىش و سەرکەوتوو بن و
کوردستانى رەنگىن بە دىمەن و بۆنتان جوانتر
بکەن.

بە ئومىدى پىشکەشکردنى بەرھەمى
ترىشم بۆ ئىوھى نازىز و خوشەويست.

گەلاويز

سليمانى

۲۰۰۴/۴/۲۴

وتەيەك

بەبۇچونى بەندە چاپى سىيەمى ئەم دەقە
ئەدەبىيە (رۇمانى كەلى ناوگىردان) زۆرگىرنگ و
پىويست بوو، چونكە لە چاپەكانى پىيشودا
هەندى ھەلەو كەموكوورى ھەبوو لەرووى
پىناسى دەق و قەبارەى فۇنت و رىنوس و
وینەى تايبەت بەكەسايەتى و روداوەكانى ناو

دهقه که، به لām له م چاپه نوییه دا، به ئاگاداری و
 راویژ له گه ل رۆمان نووس خاتو گه لاویژ هه موو
 ئه و که موکوو رپیانه پیاچونه وه یان بۆ کراوه و
 راستکراونه ته وه، به بی هیچ زیاد و که میک له
 دهقه ئه ده بییه که، پیویسته ددان به و
 راستیییه دا بنیین ژانری رۆمان بۆ مندا ل و
 میرمندا ل له نیو ئه ده بی کوردیدا باب ته تیکی
 نوییه و تازه له سه ره تا دایه، نو به ره ی ئه م ژانره
 گرنه ده گه رپته وه بۆ کو تای سالی
 هه شتا کانی سه ده ی رابوردو ، تا ئیستا چه ند
 نوو سه ریکی د ل سو زو به توانا خامه ی خو یان
 به گه ر خستوو وه هه و لی باش و رژد یان دا وه بۆ
 نه خشه رپژکردنی ئه م ژانره گرنه و سه رده مییه،
 نوو سه ری به توانا خاتو (گه لاویژ) سه رباری
 نوو سینی چیروک و رۆمانی به پیز بۆ گه و ره
 سالان، مندا ل و میرمندا لانی شی له یاد
 نه کردوو وه چیروک و رۆمانی تای به ت به خو یانی
 بۆ نوو سیون، خاتو (گه لاویژ) به نوو سینی

پۆمانى (كەلى ناوگردان) دەبىتە يەكەمىن ژن
لەبوارى نووسىنى پۆمان بۆ ئەو قۇناغە گىرنگ
و ھەستىارە لەنيو ئەدەبى مىنداڭنى كورددا،
ھەرچەندە پۆمانى (كەلى ناوگردان) لە
ناوەراستى سالى ھەشتاكان نووسراوە،
بەلام لەسالى (۲۰۰۶) بۆيەكەمجار چاپكراوە،
ويپراي دەستخوشي تايبەت بۆ خوشكى
گەورەمان خاتوو (گەلاويژ) ھىواي
تەمەندريژي و لەشساخي و بەرھەمى جوانتر
و ناوازەترى بۆ دەخوام.

ئەمىن محەمەد

۲۰۲۴/۱۰/۲۹

سليمانى

به‌شی (١)

سالانیکی دوور، زۆر دوور، له‌گوندیکی
 خنجیلانه‌ی بچوو‌کدا له‌دامی‌نی چیا‌یه‌کی به‌رزدا،
 خه‌لکه‌که‌ی به‌ته‌بایی و ئارامی ژیا‌نیان به‌سه‌ر
 ده‌برد، هی وایان هه‌بوو هه‌شتا چاوی به‌شار
 نه‌که‌وتبوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌باسی ئوتومبیلیان
 بۆ ده‌کرد به‌شتیکی سه‌رسو‌رپه‌ینه‌ری ده‌زانی.

خەلکی ئەو گوندە وەک زۆربەى زۆرى
جووتیارەکانى کوردستان، بە زەویکیلان و
تۆوچاندن و دروینە و خەرمانهه‌لگرتن و
نەمامناشتن و خزمەتى پەز و باخ و
بێستانەکانیان و بەخیوکردنى مەروماڵات و
مانگا و مریشک و قاز و مراوى و
عەلەشیشەوێ خەریک بوون و گۆزەرانى
خۆیانیان پى دا بین دەکرد.

خانووێکانیان زۆربەى یەک نەوۆمى بوون،
بە جیاش حەوشە و گەوریان بۆ مالا تەکانیان
کردبوو، لەو خانووێ قورپانەدا ژانیان بەدیار
قوتیلەى نەوتین و چرای فانۆسەوێ بەسەر
دەبرد، بۆ خواردن و جلشتن و خواردنەوێ
خۆشتن ئاویشیان بە کوندە و جەوێندە و
گۆزە دەبردەوێ بۆ مالهوێ.

لە خوارئاوایەوێ دوو مالى دیواریان هاوبەش
بوو، بەلام بە هوێ مندا له‌کانیانەوێ ناتەبا
بوون، زۆر زوو شەپەمنداڵ پریشکی

دهاويشته سهر ئهوانيش و لتيان دهبووه
ههرا، کوپخا هسهن و خاله کهريم بووبوونه
بنیشتهخوشه سهر زمانى خه لکه که،
دهيانگوت بپه کيشيان پى ناکريت و که چى
دايمه ش شهر و ئاژاوه يانه.

زور جار خه لکى دپه که له ناو خوياندا
دهيانگوت: به خوا مندانى خاله کهريم
به ئه دب و به حيان و گوپرايه لن، به لام
منداله کانى کوپخا هسهن ئاگرى قوره تن،
به تايه تى زور خراپه کار و به دن.

ههر واش بوو، زور جار کوره گه وره کهى
کوپخا هسهن ئاگره کهى هه لده گيرساند و
له گه ل مندانى خاله کهريمدا ده چوون به گز
يه کدا، ئينجا مه سه له که گه وره ده بوو،
دايکه کانيش له سهر مندا ل ده هاتنه قسه و
ده که وتنه جنيوى ناشرين، هه وال ده گه يشته
پياوانيش، ئهوانيش ده بوون به لايهن و ئيتير
تا ده هات نا کوکيى ئه و دوو ماله زيادى ده کرد.

تا له جه ژنیکدا که کوره کان گه وره بوو بوون
و فامیان کردبوو وه، ریشسپی دئییه که یان
زور به سهریاندا هاتن و پیمان گوتن: ئیوه
له سهر مندا ل دهیکه نه شه، ئیوه وهک برا
وان، دیواری مالتان به یه که وه یه، چو دهبیت
قسه لیک دابرن و ناووناتوره له یهک بنین و
جنیوی سووک به یهک بلین.

کوره کانتان گه وره بوون، ئیتر دهبیت
ناموژگارییان بکه ن و بگه رینه وه، ئیوه ش
دهبیت به لئیم پی بدن ئیتر بپرای به بر نابیت
شهر بکه ن و ناشمه ویت بیستم روژیک له
روژان خه لک گوپی له دهنگتان بیت.
ههردووکیان به لئینیان دا به دلی نهو دهبیت.

روژگار هات و تیپه ری، ژیان خه لکه که هیچ
گورانکارییه کی به سهردا نه هات، جگه له وه
نه بیت که به پی سوننه تی ژیان کوران گه وره
دهبوون و ژیان دههینا و مالوچکه ی خویان
پیکه وه دنا و کچه کانیش گه وره دهبوون و

شوویان دهکرد، ئیتر یان ژنبهژن بوو، یان شیربایی بوو،

ئهگهرچی زۆری ئه و ژنخوازییهی له گوندهکهدا دهبوو، بهلام وا ری دهکهوت ههندیکی جاریش بووک له گوندیکی ترهوه بهینن، یان کچیکی ئاواپی بهبووکی بهن بو گوندیکی تر.

گوروونی کوپخا ههسهن ههزی له خاوهری خاله کهریم دهکرد، به باوکی گوت خوازیینی بو بکات، کاتیک چونه خوازیینی شاخهوانی خاله کهریم که کورپکی سالار و ژیر و کارامه و خوشهویست بوو، به باوکی گوت: "من خوشکی خۆم نادهم به یهکیکی نهفامی ههرزهی شهپانی".

ههروهها خاوهریش که دلی به جهوهههری کاکه سوورهوه بوو، قایل نهبوو شوو به گوروون بکات، لهبهر ئهوه خوازیینیکاران به دهستی بهتال گهپانهوه.

هه‌رچه‌نده سالانیک بوو شه‌رو شوږ و ئاژاوه
له نیو ئه‌و دوو خیزانه‌دا نه‌مابوو، به‌لام
قایله‌بوونیان به‌و ژن و ژنخوازییه‌ بووه
گرییه‌کی ره‌ش له دئی گورووندا و لای خویه‌وه
برپاری دا پوژیکي له دنیا‌دا مابیت ئه‌و
تۆله‌یه‌یان لی بکاته‌وه.

مائی خاله‌ که‌ریمیش ئه‌وه‌نده‌ی پی نه‌چوو
زه‌ماوه‌ندیان کرد و دوو بووکی تیدا
گو‌یژرایه‌وه، خاوه‌ر بو جه‌وه‌هر و سه‌رگوئی
خوشکیشی بو شاخه‌وان، ئه‌مه‌ زیاتر رق و
داخی له دئی گورووندا خه‌ست کرده‌وه، به‌لام
له ترسی باوکی نه‌یده‌و‌یرا ده‌ست له مائی
خاله‌ که‌ریم بووه‌شینیت.

بو زستانی ئه‌و ساله‌، کو‌یخا‌ه‌سه‌ن ئه‌مری
خوا‌ی به‌جی هی‌نا و گوروون بووه‌ گه‌وره‌ی
مال. له دوا‌ی به‌ینی‌ک، خه‌لکی ئاوا‌یی
هه‌ستیان ده‌کرد گوروون زوو زوو گونده‌که
به‌جی ده‌هیل‌یت و که ده‌گه‌رپته‌وه هه‌ر جاره‌ی

یهک-دوو میوانی بیگانهی چهکداری
لهگه‌لدایه، له پال ئه‌وه‌شدا رواله‌تی
ده‌وله‌مه‌ندبوون به گوروونه‌وه سه‌ری
هه‌لدابوو.

سه‌ره‌تا پۆشته و په‌رداخى خۆی و برا و
خوشکه‌کانی، پاشان ده‌ستیکى به خانووه
قورینه‌که‌یاندا هینا و نه‌ومیکى تری لى زیاد
کرد و کردی به باله‌خانه و ژیرخان، به‌ره به‌ره‌ش
مه‌ر و مالاتى زیادى ده‌کرد و ژيانیان گۆرانى
به‌سه‌ردا ده‌هات.

هه‌ندیک کهس له ئاوايى وای بۆ ده‌چوون
که به قاچاخچیتیه‌وه خه‌ریکه بۆیه وا رۆژ به
دواى رۆژدا ده‌وله‌مه‌ند ده‌بیت، به‌لام پیاوانى
دنیا‌دیده که که‌وته‌نه سو‌راخ، بۆیان ده‌رکه‌وت
گوروون چه‌ته‌یى ده‌کات، له گونده‌کانى
ده‌وروبه‌ر چه‌ند که‌سیکى وه‌ک خۆی ته‌ف‌ره
داوه، به‌یانیان زوو ده‌چنه سه‌ر ئه‌و که‌له‌ی
کاروانچى دێهات پیندا تیده‌په‌رن، رووتیان

دهكه نه وه و چييان پى بىت لىيان ده سىنن و
ده چنه شار ساغیده كه نه وه.

هر به وه شه وه نه وه ستابوون، بنكه يان له
شاريشدا پىكه وه نابوو، هه ندىك شه و له
شاردا خويان هه شار دها و ده كه وتنه
دوكانبرين و دزى مالان، بهم شىويه تا
ده هات گوروون به ده ستبر و پياوخراپ ناوى
ده رده كرد، به پىچه وانه ي شاخه وانه كه
خه لكه كه ريزيان لى ده گرت.

گوروون به پى خووه كه ي خوى، شه وان
خوى و چه ته كانى هاوه لى له په نا چياكاندا و
له سه ر كه لى نى وان گونده كاندا خويان
داده مه زراند تا كاروانچيه كان دهرده كه وتن،
ئه و گوندن شينانه ي به روبووميان دهرده شار
بو فروشتن و دابى نكردى گوزه رانيان، له ناكاو
به زه برى چه ك سه ره رپيان لى ده گرتن و
رووتيان ده كردنه وه.

زۆر جار ئىستر و گويدريژه كانيشيان پيش
خويان ديدا و دهيان برد و دهيان فروشتن، يان
جاري وا هه بوو له گه رانه وياندا خويان بو
داده مه زراندين، كه ده گه يشتنه لايان، چي پاره
و پوليان پي بوو لييان ده سهندن و به
هه ناسه ي سارده وه، كاروانچي و شارچيه كان
به ده ستي به تال ده گه رانه وه.

بەشى (۲)

خالە كەرىم دەمىك بوو چەند فەردە يەك
گەنم و نىسك و نۆكىان هەبوو دەيوست
بيانبات بۇ شار بۇ فروشتن و دابىنكردى ژيانى
ئەو زستانەيان، بەلام شاخەوان نەيدە ھىشت
و دەيگوت: "يان ناھىلم بچيت، يان خۇم دەچم،
بەلام لە ئەنجامدا باوكە كورەي قەناعەت پى

کرد و گوتی: "شوره ییه بۆ من لهو چه ته
ناپاکانه بترسم".

کاروان ریک خرا و خاله کهریم بهبی ئاگاداری
شاخه وانه وه تفهنگ و فیشه کدانی له خۆی
بهست و بهرێ کهوتن، تاریکپروون گه یشتنه
ئهو دهر بهندهی له نیوان دوو چپای بلنددا بوو،
چه ته کان لییان دهر په رین، به لام خاله کهریم
نازایانه لییان ها ته دهست و بهو ته مه نه یه وه
وهک لاویکی چاپووک کهوته ته قه کردن لییان.
چه ته کان که زانییان له یهک لاوه ته قه ده کریت،
کهوته نه ده سترپژ لهو شوینهی که ته قه ی لیوه
دهکرا، تا له ته قه یان خست و خاله کهریم گیانی
سپارد، ئینجا چه ته کان که هه موو ده مامکیان
پۆشیبوو، ده موچاویان نه ده ناسرایه وه،
کهوته نه ویزه ی کاروان و به رقیکی زۆره وه
هه موو که لوپهل و فهرده و شته کانیان به
ولاخه کانه وه پیش خۆیاندا و رویشتن.

کاروانی لیقه و ماویش به داماوی و
که ساسی تهرمی خاله که ریمیان هه لگرت و به
دهستی به تال و به کوئیک خه م و خه فته و
فرمی سکه وه به ره و ئاوا بیه که یان گه رانه وه.

هر که هه وال بلو بو وه وه خه لکی دی
خروشان و به ره و مالی خاله که ریم دین،
پیا و ما قولانی گوند زور نیگه ران بوون به م
روودا وه دلته زینه و خه میان بو خاله
ده خواست، که وتنه دلخوشیدانه وهی
شاخه وان و به گهرمی سه رخوشییان لی کرد و
گوتیان: "ئه م تاوانه هر به رانه به به تو
نه کراوه، به لکو به رانه به به هه موانه".

هر زووش خه لکی دییه که و شاخه وانیش
په نجهی تاوانیان بو گوروون راکیشا، ئه مه
هه مووی فیت و پلانه کانی ئه ون، له و کاته دا
گوروون خوی ون کرد بو چند رۆژیک گوايه
چوو به بو شار و ئیشی هه یه.

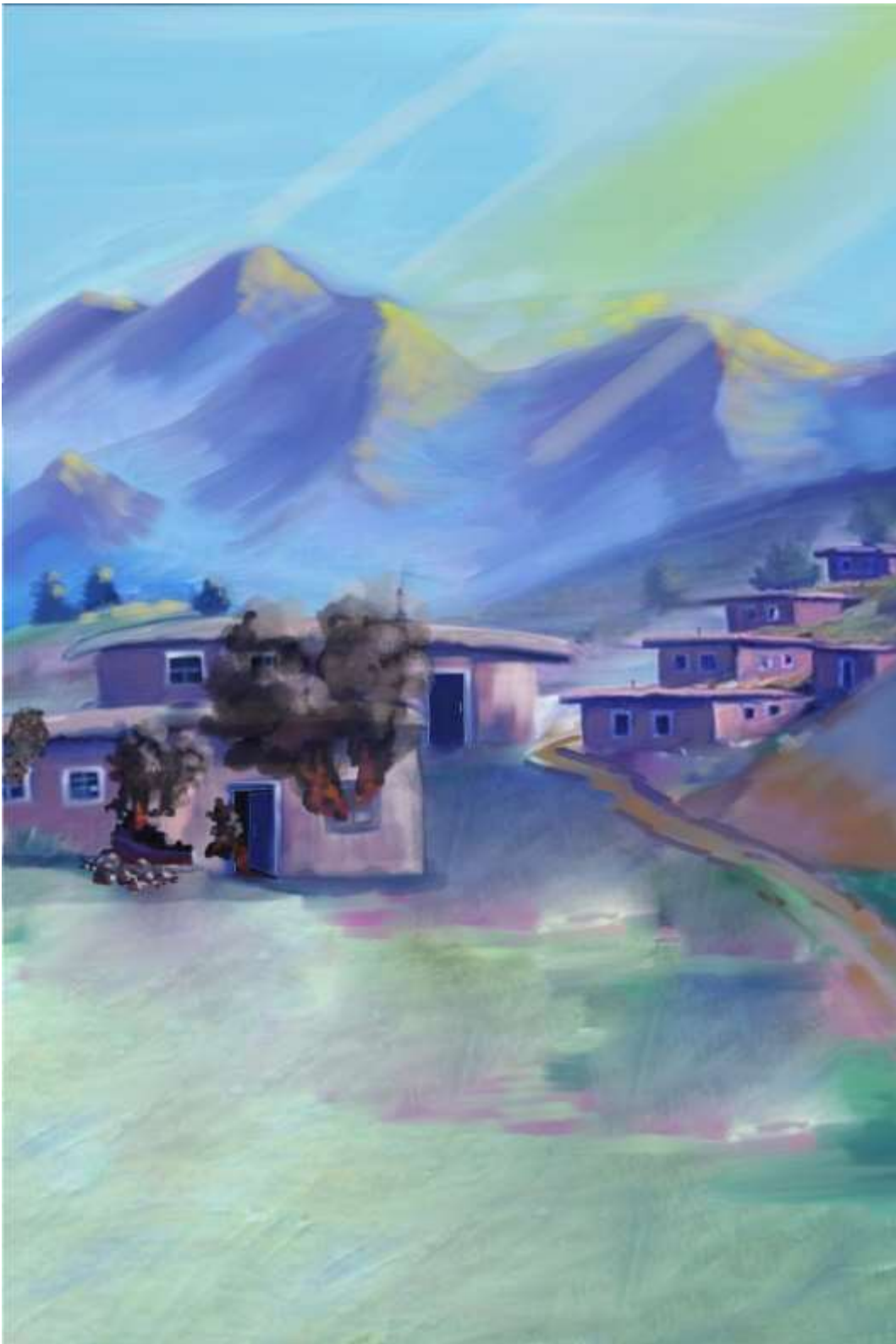
دواى چەند رۆژىك گوروون گەرايهوه ئاوايى
و به رواڵەت خۆى خەمبار نیشان دا و سەردانى
مائى خالە كەرىمى كرد بۆ فاتىحەخویندن، بەلام
ئەم هاتنەى هېچى لە مەسەلەكە نەگۆرى،
چونكە هەموو هێمايەك هەر بۆ گوروون
دەچوو، هەموو گومانیش هەر لەو بوو.

رۆژان هاتن و تێپەرىن، گوروون هەر
دەولەمەندتر دەبوو، تا واى لى هات تەماى
كرده خانووەكەى شاخەوان و پێى گوت:

- خۆت دەزانیت ئێمە خێزانمان زیادی
کردوو و من میوانم زۆرە، ئیستاش من
خەریكى بازارگانیم لە نێو شارەکاندا، لەبەر
ئەوێ دەمەوێت خانووەكەتم پێ بفرۆشیت،
بۆ ئەوێ بیخەمە سەر خانووەكەى خۆم.

- كاك گوروون ئەى خۆمان بچینه كوێو؟

- خۆ تۆ لێرە هەر هەژار و نەدار و
دەستكورتیت، بگۆیزەرەووە بۆ ئاوايیهكى ترو
پارەى خانووەكەت بكە بە دەستمايەك و
گوزەرانى خۆتانى پێ باش بكە.

- گوروون چه زده که م نه و ده سته بخته ته
ژوور سهرت، من له برساش بمرم خانوو که م
نافرؤشم، له م خانوو دا باوکوبایرم ژیاون و
ههر لیړه ش مردوون، من به هیچ شیوه یه ک
ده سته رداری خانوو که م نابم و نایفرؤشم،
نه مه جینزرگه ی باوکوبایر انمانه.

گوروون به پرته و بۆله و نیمچه هره شه وه
شاخه وانی به جی هیشت، بهر له
دوور که و تنه وه له بهر خویه وه به شیوه یه کی
وا که شاخه وان گوئی لی بیت گوتی: "شهرت
بیت نه یه لم له و خانوو دا به ویتنه وه".

همه مووی چند ههفته یه ک به سهر نه و
گفتو گو یه دا تینه په ریبوو که شه ویک له
شه وان، له کاتیکدا مالی شاخه وان له شیرینی
خه ودا بوون، هه ستیان به چره دوو که ل کرد...
کاتیک راپه رین روانییان له چند لایه که وه
خانوو که یان گری تیبه ربوو، خه لکی ناوایی
له خه و راپه رین و خیرا به تهنه که و گۆزه و

**جهوهنه ئاويان دههينا تا ئاگرهكهيان
كوژاندهوه.**

**دواي ئهوهي خيزانهكهيان پرگار كرد و
ههنديك شروشييتاليان له گهرووي ئاگرهكه
قوتار كرد، مائي كاكه سووري خهزووري
شاخهوان هاتن، شاخهوان و ژنهكهي و خوشك
و براكاني ئهوهندهي كهلوپهليان بو
دهرچووبوو بردياننه مائي خويان و دلخوشييان
دانهوه، لهو لاشهوه خهلكي لهبهر خويانهوه
نهفرهتيان لهو تاوانباره دهكرد كه ئاگري
بهردايه مائي ئهم پياوه بيوهي و خوشهويست
و خزمهتگوزاري كه لاي هموان به ريزهوه
باس دهكرا. بو رۆژي دوايي پياوان چوونه مائي
كاكه سوور و به شاخهوانيان گوت: "ئهوهي
له تو قهوماوه به تهنها مهينهتي تو نيبه و
هيي همومومانه، خه مەخۆ به همومومان
دهست دهخهينه ناو دهست يهك و
خانووهكەت بو دروست دهكهينهوه"**

شاخهوان زۆر سوپاسی کردن و پئی گوتن:
"دهزانم ئیوهش دهستکورتن، نامهویت
ئه رکتان بخه مه سه ر، له بهرئه وه با کاتی ئه وه
بیته بهروبووم بفرۆشین، ئه وسا خوا که ریمه.
خه لکه که زۆریان لی کرد که له سبهینی زووتر
نییه دهست بکه ن به دروستکردنه وهی
خانوه که ی، به لام شاخهوان ئه م جاره وه ک
بریاریک بیته و دابیته، پئی گوتن: "ئه وهی
راستی بیته نامهویت ئیتر دراوسی گوروونی
ناپیاو بم، ئه گه ر خوا دهستی دا له شوینیکی
تر، خانوچه که یه ک دروست ده که م.

به‌شى (۳)

رۆژىك شاخه‌وان به‌ته‌نها له‌ئاوایی
 ده‌رچوو، به‌ره‌و كه‌لى ناو گردان هه‌لكشا، به
 لای ره‌زه‌كانى لابه‌لادا تىپه‌رپى، هه‌تا گه‌يشته
 كانىيه‌كه‌ى ناو كه‌ل، تىر ئاوى خواردوه‌و و
 كه‌مىك هه‌وايه‌وه، ئىنجا به‌ره‌و سه‌ر كه‌ل
 ته‌كانى دا.

له دامیڼی کلهی ناو گرداندا شوینیکی بهرز
و پاکړی بینی، که میک تیی راما و له بهر خوږه وه
گوتی: "بو لیره دا خانوچکه یه ک دروست
نه که م؟ لیره وه به سهر ئاواييشدا د پروانم و
نزيکيش دهم له خزم و که سوکارم و خه لکی
گونه که م، هه روه ها ده شبمه گړی سهر دلی
گوروون و لیره وه چاودیري هه ئسوکه وتیان
ده که م، سوراخی ئه وه ده که م چ که یڼ و
بهینیکی له ژیر سهر دایه و بوچی له ناکاو ون
ده بیت و ده گهریته وه و ئه م سامانه ی چوڼ
په یدا ده کات؟"

شه و ئه م ته گبیره ی خو ی لای کاکه سووری
خه زووری و جه وه هری ژن برای و خاوه ری
خوشکی و سهرگوئی ژنی کرد، ئه وانیش
په سهندیان کرد و ئاماده یی یارمه تییان پیشان
دا، سهرگوْل گوتی: "هه رچه نده ته نها مالیش
ده بین، به لام مادام نزيکی په زه که مانه و تو
وای به باش ده زانیت، ئیمه ش له گه لتداین".

بۆ رۆژی دوايى شاخهوان دهستى دايه پاچ و
خاكه نازيک و به ره و كهلى ناو گردان به ريگه وت.
شاخهوان پياويكى ليها تووى دهسترهنگين
بوو، له بهر ئه وهى كريكارى كردبوو، سهرى له
بيناكردن ده رده چوو، ههروهك چۆن
رهزه وانتيكى باشيش بوو، ئاواش وهستايهكى
كارامه بوو.

كاتيک گهيشته ئه شوينهى رۆژى پيشوو
دهستنيشاني كردبوو، زۆر دلى به شوينهكه
خۆش بوو، له دامينييه وه كاني و ئاو، له و لاهه
رهز و باخ، ئيتر شويني ليره خۆشترى دهست
ناكه ویت.

به خاكه نازهكهى نهخشهيهكى كيشا و به
پاچهكهى كهوته زهويهه لکه نندن بۆ بناغهى
خانوو خنجيلهكهى كه دهيه ویت دروستى
بكات، تا نيوه رۆيهكى درهنگ پاچكاريى كرد،
ئينجا ويستى كه ميک بعه ویتته وه، چوو به لای
تويش به ره كهيه وه كه سهرگول بۆى

پېچابووهوه، کردیهوه و دهستی کرد به
خواردنی نوردووه نان به تهرهپيازوهه .

ئهو مهتارهیهشی که له کانیهکه پری
کردبوو، لهو ئاوه سارده سازگارهی نا به
سهریهوه تا تینوویهتی شکا، بو تاویک
سهرخهوی شکاند و ئینجا کهوتهوه پاچکاری
و بهردهه لکهندن له زهوییهکه، له دلی خویدا
گوتی: "با هیچ نه بیت نه خشی بناغه کهی
تهواو بکه، ئینجا داوای یارمهتی له زمان و
هاورپیان و خه لکی ئاواپی ده کهم".

شاخهوان دلی به کاره کهی خوش بوو، رۆژ
خهریک بوو له ده م که له وه ئاوا ده بوو، ئه م هه ر
له پاچکاریدا بوو، له پر نووکی پاچه کهی دای له
به ردیکی گه وره، زۆر خهریکی بوو نه شکا، ئینجا
به پاچ و به خاکه ناز کهوته هه لکه ندنی ده وری
به رده که تا وای لی هات به خاکه نازه کهی
بیجوو لئینیت و دووری بخاته وه، کاتیک
سه یریکی ژیر به رده کهی کرد، چالئیکی گه وره ی
به رچاو کهوت.

له ژیر شوینی بهرده گه وره که هه ندیک
 ته نه که ی ژه نگاوی کۆن و شتیکی که میکی
 درژی خۆلایوی رزیوی کۆنی بینی، دهستی بو
 بردن و ئه وانیشی هه لکه ند و هه لیدانه لای
 بهرده زله که ی که به سه ریانه وه بوو.
 شاخه وان هه ر ئه وه نده ی شته ژه نگاوی و
 قوراوییه کۆنه کانی هه لدا یه سه ر بهرده که،
 له پر گر مه یه ک هات و کلپه یه ک ئاگر هاته
 ده ره وه و بوو به یه ک چره دوو که ل و دوو که ل
 په نگ ی خوارد، شاخه وان سه ر بوو له ترساندا و
 گو تی: "خوایه به قوربانت بم، ئه مه چی بوو!"
 پشتی نا به به ردیک ی زله وه له ترساندا.
 له پر له ناو ئه و چره دوو که له دا دیویکی
 زه به لای درژ به سه ر و ریشه وه له ناو
 دوو که له که دا لوولی خوارد و هاته نزیک ی،
 هه ردوو دهستی بو شاخه وان کرده وه و گو تی:
 "فه رمان بکه به ره موو، هه رچییه کت ده ویت
 له م دونیا یه دا من به چاوتر و کاندنیک بو ت
 جیبه جی ده که م، من ئیتر به نده و خزمه تکاری
 تو م".

شاخهوان رهنگی زهرد بوو، زمانی ئیشی
نهکرد، لیوی سپی و وشک و رهق بوو، دهست
و نهژنوی دهله‌رزی و نهیتوانی له ترساندا
هه‌ناسه‌ش بدات، دیوه‌گه‌وره‌که دیسان لئی
هاته‌پیشه‌وه و گوتی: "قوربان بزنام وه‌لامم
ناده‌یته‌وه، نه‌وه من چیت پی ده‌لیم؟ دهی
فه‌رموو وه‌لام بده‌روه".

شاخهوان زۆری له‌خۆی کرد به‌لکو بتوانیت
قسه‌یه‌ک بکات... ده‌می جوولانده‌وه گوتی:
"تۆ کئیت؟ تۆ چیت؟ من زۆر ده‌ترسم."

دیوه‌گه‌وره‌که به‌ده‌نگیکی گه‌وره‌ی وه‌ک
خۆی پیکه‌نی و گوتی: "مه‌ترسه‌ من ئیتره‌تا
ماویت خزمه‌تکاری تۆم، من له‌سه‌دان
ساله‌وه له‌ناو نه‌م قتوووه‌ شووشه‌ به‌ردینه‌دا
دیل و‌حه‌پس بووم و ئیستا تۆ منت‌ئازاد کرد،
من ئیتر به‌نده‌ی تۆم، من کاتی خۆی به‌نده‌ی
که‌سیکی دل‌ره‌ق بووم، زۆر‌ئازاری ده‌دام. رۆژیک
زیندانی کردم له‌ناو نه‌م شووشه‌ به‌ردینه‌دا و
سه‌ره‌که‌ی داخست و منی فری دایه‌ناو‌ئاو و

لافاووه، ئیتیر دیاره لافاو و قور و توفان منیان
 هه‌لدا بووه ئەم ژێر شاخ و گرد و به‌ردانه، وا
 ئەمڕۆ تۆ منت پرزگار کرد که شووشه و شته
 کۆنه‌کانت هه‌لدا و فریت دان، شووشه
 به‌ردینه‌که‌م به‌ر ئەم به‌رده زله‌که‌وت و شکا و
 منی لێ پرزگار بووم، ئیستا تۆ هه‌ر ئەمریک
 بکه‌یت من ئیتیر به‌نده و خزمه‌تکاری تۆم، ده‌ی
 قسه‌ بکه و ئیتیر مه‌ترسه، چاوه‌ڕێی فەرمانتم.
 به‌ده‌م ئەو قسه‌نه‌وه دیوه‌که ده‌ستی دایه
 په‌نجه‌ی خۆی و ئەنگوستیله‌یه‌کی ئالتوونی
 سپیی لێ ده‌ره‌ینا و دایه ده‌ست شاخه‌وان و
 گوتی مه‌ترسه بیگره و بیکه‌ره په‌نجه‌ت.
 شاخه‌وان که هه‌یشتا هه‌ر چه‌په‌سابوو، زۆر
 ترسا، چونکه دیوه‌که زۆر لێی هاته‌ پێشه‌وه،
 ناچار ئەنگوستیله‌که‌ی لێ وه‌رگرت و به
 ده‌میکی تیکه‌لۆپیکه‌له‌وه گوتی: "سو‌پاس"،
 دیوه‌ قیراندی و گوتی: "بیکه‌ره په‌نجه‌ت ده‌ی"،
 شاخه‌وان به‌ ده‌ستیکی ته‌زیوی له‌رزۆکه‌وه
 ئەنگوستیله‌که‌ی کرده په‌نجه‌ی.

دیوه که گوتی: "دهی ئیستا چیت دهویت
له م دنیا به دا تو هه ره ئه نگوستیله که ت
بسورینه وه له په نجه تدا و بلی و داوا بکه".

شاخه وان که هیشتا هه ترسی پیوه دیار
بوو، هیشتا به ری نه داوو، سهیریکی
دیوه که ی کرد و گوتی: "ئاخر چی بلیم؟ تو چی
ده لیت تیناگه م، نازانم... چه په ساوم!
ترساوم!" دیوه که گوتی: "ده تو
ئه نگوستیله که بسورینه وه و شتیک بلی.

شاخه وان دهستی برد به ترسه وه
ئه نگوستیله که ی به ئه سپایی جوولانده وه،
دیوه که له به رده میدا هه لبه زی و گوتی: "چی
ئه مر ده که ییت بفرموو".

شاخه وان ده می تیکه لوییکه ل بوو،
نه یه زانی چی بلیت، له کو تاییدا له دلی خویدا
گوتی: "با شتیک هه ره بلیم، بزانه چیم لی
دیت"، شاخه وان لوی جوولانده وه و گوتی:
ده مه ویت له م جیگه یه خانوویه کی بچوو کم
هه بییت، دیوه که سه ری بو نزم کرد و گوتی:

**"ئەمر دەفەرموویت" ھەردوو دەستە زلە
پانەکانی بەیەکدا دا و گوتی: "ئەھا دەی
زوو؟!"**

**شاخەوان چاوی زەق بووبوو، زمانی لال
بووبوو، دیسان لەشی ھاتە لەرزین کە بینیی
بە دوو دەست دیوێکە ھەر دەستبەجی
خانووێکە زۆر جوانی خنجیلەیی چەند ژووری و
ھەوشە و ھەمام و سەرشۆرک و تەوالی و
جیی دەستشستن و نوین و کەلوپەلی جوان و
چیشخانەیی جوان بە ئاگردانەو، لەو شوینەیی
دانا.**

**شاخەوان خەریک بوو ببووڕیتەو، لە
خۆشیدا، لە ترساندا بە سەرسووڕمان و
شپرزەییەکی ئیجگار زۆرەو گوتی: "زۆر
سوپاست دەکەم، بەلام من چۆن بویرم لەبەر
خەڵک بچمە ناو ئەم خانوو، خەڵک و
کەسوکارم و ھاوڕێکانم نالین چۆن ئەمە
دروست کرد و لە کویت بوو؟"**

ديوه كه گوتى: "گوى مه دهره كهس، بلى
 خوا بوى ناردم و كهس من نابىنىت كه بانگم
 ده كهيت له خوت زياتر، به لام
 نه نگوستيله كه شت ده بىت نه ده يته ده ست
 هيچ كهس، ده بىت ئاگات لىي بىت". ديسان
 شاخه وان سو پاسى ديوه كهى كرد. ديوه كه
 زور قسه ي ده كرد كه زوريان له ورينه ده چوون،
 ورينه ي نه خوش، تاويك كه نه خوش تاى لى
 دىت و ورينه ده كات و به منگى قسه ده كات،
 بى نه وهى ئاگاي له خوى بىت كه چى ده لىت.
 ديوه كه سه رى بو شاخه وان دانه واند و
 گوتى: "تو سو پاسم ده كهيت؟ من هه تا وه كو
 ماوم و كورى كورت ماوه هه ر خزمه تكارى
 تووم، تو نازانىت چه ندت خزمه ت كردم، من نه مه
 چه نده ها ساله له ناو نهو شووشه به ردينه
 قوراوييه دا دىل و زىندان و چه پسم، تو ئىستا
 نازادت كردم، رزگارت كردم، هاتمه سه ر نه م دنيا
 خوشه، پر سىيه كانم هه واى پاك هه لده مژم،
 ئىستا تو سو پاسى من ده كهيت بو نه م

خانووه بچكۆلهيه؟! ئەمە چييه؟ تۆ بزانە
قەسرى چۆنت بۆ دروست دەكەم، تۆ ئازادیت
بە من بەخشیوه، نرخى ئازادى ھەرگیز تەواو
نابیت".

شاخەوان ھەر دەتگوت خەو دەبینیت و
بروای بە چاو و گوێی خۆی نەدەکرد، جارى وا
ھەبوو نوقورچىكى قايمى لە قوڵ و قاچى
خۆى دەگرت و دەيگوت بزانم ئەمەى ئیستا
لە بەرچاومە راستە يان خەو.

به‌شی (٤)

دونیا به‌ته‌واوی تاریک بوو بوو. شاخه‌وان
 حه‌په‌سا بوو نه‌یده‌زانی پرواته‌وه و بچیت چی
 به‌مال و مندا له‌کانی بلیت، ئایا بچیت ئیستا
 بیان‌هینیت؟ یان پروات جارئ نه‌مشه‌و قسه
 نه‌کات؟

دیوه که له خه یالیدا گوتی: "قوربان تۆ ئیستا
چی ده کهیت؟ بۆ ناچیته وه ناو ماله که ته وه،
ئه مر بکهیت ئیستا کیت بویت ده یانه ئیمه
ئیره".

شاخه وان ئیتر بروای پی کرد و گوتی: "باشه
من ئیستا چۆن منداله کانم بینم؟ ئیستا
ئاخۆ چۆن پیان بلیم، ههروه ها پیاو یکی
ناحه زم ههیه زۆری رق لیمه ناوی گوروونه و
هه ر له خۆیه وه خۆی کردو وه به کو یخا، ئیستا
بزانی ت ره نگه ئه م خانو وه شم وه کو ئه وه ی
ترم بسوتینیت.

هه رخوا خۆی ده زانی ت چیم به سه ر ده هینیت،
زۆر له وه تر ساوم، ده زانم هه موو خه لکی
دییه که پیان خۆشه که من بکه ومه
خۆشییه وه، چونکه ده زانن ئه وانم خۆش
ده ویت، ئه وانیش ده خه مه خۆشییه وه، به لام
کو یخا گوروون زۆر رقی لیمه و خۆشیی منی
ناویت".

دیوه که گوتی: "داخم ناچیت ده توانم
هه موو کاریکت بو بکه م و بتخه مه کو شکیکی
له ئالتوون دروستکراو، ئه وه نده
ده و له مه ندت بکه م هه رچییه ک ده خوازیت له م
دنیا یه دا بو ت دروست بکه م، ته نها ناتوانم
خه لکت بو بکوژم یان خه لک ئه زیه ت بده م،
ده توانم دووریان بخه مه وه لی، ده توانم
بتپاریزم و نه یه لم هه رگیز که سیک بتوانیت
هیچت لی بکات، چ له خوت و چ له مال و
مندالت، به لام توانای ئه وه م نییه خه لک له ناو
به رم".

شاخه وان به ترس و شیرزه ییه وه گوتی:
"نه خیر منیش نامه ویت که س بکوژیت، من
رقم له ناوی کوشتنه، پر به دل هه ز له ناشتی
ده که م، هه موو که سیکم خوش ده ویت، به لام
به ته نها هه ر ئه و پیاوه رقی لی مه و باو کمی
کوشت و ماله که شمی سوتاند و

نەيدەھيشت ھيچ خيريک بېينم". ديوەكە
گوتى:

– ئافەرىن، دەستت خوشبېت كە ھەز لە
كوشتن و ئەزىھتدانى خەلك ناكەيت و ھەز لە
ئاشتى دەكەيت، بەلام ئەو پياوھ ھەدى باوكى
چىيە بتوانىت جاريكى تر مالەكەت بسوتىنىت؟
چۆن دەھيلىم؟ دلىيا بە لەوھ، ئەى من
پاسەوانت نىم؟ مەگەر ئىتر ھەر لە خوا
بترسىت ئەوھ خوا لە ھەموو كەس و لە
ھەموو ھىزىك گەورەترە.

– زۆر سوپاست دەكەم، پشت بە خوا و تۆ
ئىتر لە كەس ناترسم، ئىتر وا باشە برۆم بۆ
لاى منداڵەكانم تاوھكو بيانھىنمە ئىرە.

– باشە ئىستا منداڵەكانت لە كوئين؟

– لە مالى خەزوورمن، مالى كاكە سوور،
چونكە ئىستا مالىمان نىيە.

- وا چاكە ھەر ئىستا مىندالەكانت بېنمە
لات، لەگەل كىيى تر كە دەتەوئىت بىانھىنم؟
- نا، وا بزانم مىندالەكانم لىت دەترسن و
رەنگە ھەندىكىان زراوئان بتوقىت ئەگەر
بتبىنن، با خۇم بچم وردە وردە تىيانبگەيەنم.
- چۇن دەترسن لە من؟ خۇ ئەوان من
نايىنن، تەنھا تۇ من دەبىنىت، تۇي خاوەن
ئەنگوستىلەكە.
- نا قەيناكە ئەمشەو با من برۇم و بەياني
دەيانھىنم بۇ مالەكەمان.
- باشە خەمت نەبىت، ھىچ كەس
ناتوانىت ھەر نىزىكى خانووەكەشت
بكەوئتەو، ئەگەر خەز دەكەيت با جارى دەرگا
دابخەين و برۇين.
- زۇر باشە با برۇين.

- (به شله ژاوی و ترس و بیرکردنه وه وه)
ئیتستا هه موو سه ریان سور ده مینیت له م
کاره، نازانم چیان پی بلیم و چونیان
تییگه یه نم.

- خه مت نه بییت تو هه ر بلی خوا بو ی ناردم،
(باویشکیکی دا) وا دیاره ماندووم و خه ووم
دییت، ئیتر ده مه ویت بتگه یه نمه لای
منداله کانت و منیش برۆم که میک پشو و
بده م.

ئینجا سه یریکی شاخه وانی کرد و به
روویه کی خوشه وه هه ردوو ده ستی بو
کرده وه و گوتی:

- ئەک مالت ئاوا بییت و خوا ته مه نت درێژ
بکات وه ک منت له کو یله یی رزگار کرد.

دېوه که سه يړيکي دهوړوبهري خوۍ کرد،
نه گهرچي شهو تاريک بوو، به لام چاوي نهو
وهکو گلۍپي کاره با وا بوو، هه موو نهو ناوهي
ده بيني، شهو بوايه يان رۍژ، بۍيه گوتي: "واي
دنيا چه ند خو شه و چه ند گۍړاوه، زه مان و کاتي
من چه ند سه د سال پيش ئيستا دنيا وا نه بوو،
دياره هه موو شتيک ئيستا گۍړاوه، نه گهرچي
نهو ساش دنيا هه ر خو ش بوو، هه موو شتيک
زۍر سروشتي و بۍده ستکاري بوو، به لام ره نگه
ئيستا وا نه مابيت.

شاخه وان گوتي: "دياره ژيان زۍر گۍړاوه له چاو
نهو کاته ي توۍ باسي ده که يت، به لام نهو هتا
دي هاتي بچووکي وهکو دۍيه که ي ئيمه نهو هنده
نه گۍړاوه، به لام ولاتاني پيشکه وتوو و شاره
گه وره کان زۍر گۍړاون.

شاخه وان ده ستي برد نه نگوستيله که ي
سورانده وه له ناو په نجه يدا، دېوه که راپه يري،
سه ري بوۍ نرم کرده وه و گوتي: "فه موو چيت

دهوټ؟ شاخهوان به زهردهځه نه په کی
گومان او بیه وه گوتی: "بمگه به نه ره لای
منداله کانم".

دیوه که هه ردو دهستی دایه وه به په کدا و
گوتی: "نه مرده که بیت به سهر سهر".

هر نه وه ندهی زانی شاخهوان گه یشته
مالی خه زووری له ناو منداله کانی و لای
ژنه که ی. ژنه که ی و منداله کانی و خه زووری
لیی کو مه ل بوون و گوتیان: "نه وه تو له کوی
بوویت؟ بو وا دره نگت پی چوو؟ نه مانزانی
چیت به سهر هات و له کوی بوویت؟ زور
که وتینه مه راقه وه بوټ، ترساین تووشی
شتیک بوو بوویت؟" ژنه که ی به په روښه وه
لیی هاته پیښه وه و گوتی: "به راست بو وا
ره نگت زهره و تیک چوو، له نه خوښ ده چیت،
چپته خو شتی خراپ رووی نه داوه؟" شاخهوان
به دلیکی خوښه وه گوتی: هیچ نییه هه ندیک
دوور روښتوم و مالم په یدا کرد، به یانی زوو

دەرۆین بە لām ئیستا ماندووم، بەس پرسیارم
لییکەن باجاری نانبخۆین، هەمووتان وەر،
مالی خەزوریشی بانگکرد و گوتی جاری برۆن
دەستوپلتان بشۆن تاوەکو نان بخۆن،
ناردوومە نانمان بۆ بیت.

هەموو سەریان سورما، منداڵەکانی
تیئالان و گوتیان ئەرئ وەللا بابە گیان
زۆرمان برسییە، شاخەوان دووبارە پیتی گوتن
هەموو برۆن دەست و پل بشۆن، مەبەستی
ئەو بوو لە پەناوە بە دیوەکە بلیت نان
بھینیت.

ئەنگوستیلە ی سوراندەو و بە ئەسپایی
گوتی نانمان بۆ بھینە، بە لām زۆرین زۆر بھینە،
دیوەکە سەری بۆ دانەواند و گوتی: "هەر
ئیستا" چەپلەیهکی لی دا و هەر دەستبەجی
سفرە حازر بوو لە دەیان جۆری خواردنی خۆش،
برنج و مریشک و قەزاتمە و بامی و یاپراخ و

گۆشتی مهر و کهباب و شیر و میوه‌ی
همه‌جور.

تا له ده‌ست‌شتن گه‌رانه‌وه سفره داخرا‌بوو،
خواردمه‌نی ریز کرابوو، کاتیک هاتن هه‌موو
چاویان زه‌ق بووه‌وه و شله‌ژان، بوو به
غه‌لبه‌غه‌لب و به یه‌کدا ده‌هاتن "ماشه‌للا
ماشه‌للا ئه‌ی به قوربانی خوا بین، ئه‌مه‌ چۆن
ئه‌م هه‌موو خواردنه‌ هات، ئه‌وان ئه‌وه‌نده
هه‌ژار بوون ته‌نانه‌ت نه‌یانه‌زانی هه‌ندیک له‌و
خواردنه‌ چین و چۆن ئاماده‌ ده‌کری‌ن.

شاخه‌وان فهرموو فهرمووی بو‌ خه‌زووری و
زاواکه‌ی و خه‌زانه‌که‌ی کرد، هه‌روه‌ها ژن و
منداله‌کانی بانگ کرد و پێی گوتن ئه‌مه
به‌هره‌یه‌که‌ خوا داویه‌تی، ئیتر ده‌بی‌ت سه‌ریان
له‌ کاری وا سوور نه‌مینیت، چونکه‌ خوا خۆی
بو‌ی ناردووین، خوا دوا‌یی لێ‌تان زوو‌یر ده‌بی‌ت،
نابی‌ت که‌س له‌ ئیشی خوا بدو‌یت، هه‌موویان
سه‌لاواتیان دا و دانیشتن له‌ ده‌وری سفره‌که‌،

قۆلپان هەلمائی که زۆریان له وه وه بهر خه ریکی
نووستن بوون، چونکه شه و درهنگ بوو.

هه رچۆنیک بوو هاتن دانیشتن و ده ستیان
کرد به نانخواردن و پارووتیگلاندن، هه ر
سو پاسی خویان ده کرد. مندا له کانی
شاخه وان شیت بوو بوون له خۆشیاندا.

شاخه وان گوتی: "سو پاس بو خوی گه و ره
نانه که نه وه نده زۆره ده توانین بیدهین به
دراوسیکانیش، ئیوه جارێ تیر بخۆن، خه می
نه وه تان نه بێت سه به ینی خزمانیش بانگ
ده که یین."

له سه ر نانخواردن هه په سا بوون، سه یری
یه کتریان ده کرد به بی نه وه ی ئیتر پرسیار
بکه ن، چونکه شاخه وان پێی گوتبوون نابیت
هیچ بلێن، به لام هه رچۆنیک بوو زۆر له سه ر
سفره که به بی قسه دانیشتن، جار به جار جگه
له سو پاسی خوا، که س گوێی له هیچی تر
نه ده بوو.

نان هه‌لگيرا و سه‌رى داپۆشرا. ئيتىر هه‌ر
كه‌سه چوو له شوپىنىك پالكه‌وت، ماله‌كه
خۆى ته‌نها دوو ژوورى بچووك و هه‌يوانىك
بوو، كاكه سوور و خىزانى و جه‌هه‌ر و خاوه‌ر و
منداله‌كانيان وه‌كو ياپراخ به‌سه‌ر يه‌كدا
كه‌وتبوون، منداله‌كانيش هه‌موو له‌و ژووره‌دا
تيك ترنجابوون، ژووره‌كه‌ى تريضى دابوو به
شاخه‌وان و خۆيان و منداله‌كانيان له‌و ژووردا
بوون.

هه‌رچۆنىك بوو هه‌ندىك مات بوون، به‌ده‌م
خه‌يالى خۆشه‌وه ئه‌م هه‌موو خيرو به‌ره‌كه‌ته‌ى
به‌سه‌ر شاخه‌واندا رژابوو، ئه‌وه‌نده سه‌ريان
سوڤمابوو، ئه‌وه‌نده كه‌وتبوونه گۆماوى
خه‌يال و بىركردنه‌وه‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌نده يان زانى
له‌ ده‌ره‌وه ده‌نگى كه‌له‌شپىر هات، دواى
به‌يىنىكى كه‌ميش ده‌نگى چۆله‌كه‌ هات و به‌ره
به‌ره دنيا ڤووناك بووه‌وه و مه‌لاى مزگه‌وت
بانگى به‌يانى دا.

به‌شی (۵)

شاخه‌وان هه‌ستا و نوپژێ کرد، له‌خوا
پارابه‌وه و سوپاسی کرد بۆ ئه‌و خێر و
نیعمه‌ته‌ی که به‌سه‌ریدا باراندی.

دوای به‌رچایی هه‌ستا و منداڵه‌کانی کۆ
کرده‌وه و شوپینی یه‌ک که‌وتن بۆ ماله
تازه‌که‌یان، ئه‌گه‌رچی دووریش بوو، به‌لام

نه یو یست له بهرچاوی خه لک د یوه که بانگ
بکات تاوه کو بیگه یه نیته لای خانووه که یان.
گه یشتنه خانووه که، ههر له دووره وه
سه رگوئی ژنی خه ریک بوو ببووریته وه له
خوشییاندا و گوتی: "ئمه خانووی ئیمه یه؟"
شاخه وان دهستی نایه سهرده می و گوتی:
"وه کو گوتم بی قسه بچنه ژووره وه و هیچ
مه ئین".

له ژووره وه مندا ل و گه وړه حه په سا بوون،
ههر ده سیان د هدا له دیوار و که لوپه له کان،
چوونه ناو ژووره کان و حه مام و سهرشورک،
له هه مووشی خوشتر د یوه که کانیه ئاویشی
گه یانده حه وشه که یان و جوگه له یه کی
بچووی لی دروست کرد که ده چووه ناو گول
و باخه کانیه وه.

لای ئیواره یه کتیک له کوره نه وسنه کانی
شاخه وان هاته پی شه وه له باوکی و گوتی:
"بابه گیان دیسان نه و نانه خوشه مان بو"

دەھىنيت؟" شاخەوان گوتى: "نا، چونكى
چىشتخانەى چاكامان ھەيە و ھەموو جۆرە
زەخىرە و رۆن و برنجىكى تىدايە، ھىلكەى زۆر،
مىرىشكى زۆر... دەبىت دايكتان و
خوشكەكانتان نانتان بۆ دروست بكەن."

سەرگۈلى ژنى شاخەوان ھەلىدايە و گوتى:
"دە با ئەمىرۆش بۆمان بەيىن، بە خوا ئاگامان
لە خۆمان نىيە و ھەموومان پەشوكاوين، من
لە خۆشياندا نازانم چى بكەم، ئىنجا چۆن
دەتوانم برۆم چىشت لى بنىم؟"

شاخەوان گوتى: قەيناكە راست دەكەيت
جارى ھەموو ھەپەساون و ھۆشتان لاي
خۆتان نىيە، ئىستا وا دەكەم نانتان بۆ بەيىن،
ئەمىرۆش قەيناكە چونكى دەزانم خالتان چىيە"،
شاخەوان ئەنگۈستىلەكەى سورندەو ھە ناو
پەنجەيدا، دىو ھەكە ھەلبەزىيەو ھە بەردەمىدا
و گوتى: "ئەمىر بفرموو قوربان، دىو ھەكە
ھەندىك لى ھاتە پىشەو ھە بە زەردەخەنەو ھە

به شاخهوانی گوت: "قوربان ئهوه بۆ له شهوێوه بانگت نهکردووم، به خوا زۆرم بیر دهکردیت".

شاخهوانیش پێکهنیی و گوتی: "به خوا منیش بیرم دهکردیت، زۆر سهیره بهو چهند سهعاتهی که پێکهوه بووین زۆر چوووته دلمهوه و ناتوانم لیت جیا بيمهوه، بهتایبهتی دواي ئهم ههموو خیر و بیره".

دیوهکه گوتی: "قوربان ههروهها منیش خراپتر بووم، کهس من نابینیت، خۆ من ههر به دیارتهوه، شهویش له مالهکه لهو لای تۆ و منداڵهکانهوه جێیهکم بۆ خۆم پهیدا کردبوو، پالکهوتبووم و ههر زوو بۆ خۆم نووستم، بهیانیش لهگهڵتان بووم تاوهکو ئیره.

دیوهکه چاوی برییه شاخهوان که پیاویکی زۆر رێکوپێک و سههر و قیافهت جوان و پاکوخواوین بوو، گوتی: "به خوا تۆ ئهوهنده پیاویکی باشیت ئیتر مهگهر مردن من له تۆ

جيا بکاتهوه" پاشان سهري بۆ دانهواند و
گوتی: "باشه ئیستا چی دهفهرموون؟"

شاخهوان گوتی: وهللا ههندیك نانمان
دهویت مندالهكان برسییانه، ههپهساوان،
نازانن چۆن لهم خانوووه خۆشه جوانه نان و
چیشته ئاماده بکهن بۆ خۆیان".

دیوهکه سهري بۆ دانهواند و گوتی:
"فهрман دهفهرموویت گهورهه". ههردوو
دهستی دا به یهکدا و گوتی: "ئادهی زوو بکه"،
ههر ئهوهندهیان زانی له ژوورهکه سهره
پازایهوه و به چهندهها جۆر خواردنی خۆشهوه،
یهکهه جار ههنگوین و دۆشاو و چایی و
سهماوه و پیاله و شهربهته و میوه و ئهوه
شتانهشی لهسهر بیته.

دیسان منداڵ و گهوره دهوهرهیان لی دا و
کهوتنه نانخواردن و شهربهتخواردنهوه، له ناو
دییهکهدا دهنگ بلوو بووهوه، ئهه بهوی گوت:
"کوره دهزانیت چی قهوماوه؟ ئهمشهوه دهلێن"

شاخه وان بووه به جادووگهر و سيجرباز، به
سه عاتيك خانوويهك، نه خير كو شككي بو
خوي دروست كردوو و همه جور كه لوپه لي
تيخستوو، برؤن سه يري سفره و ناني بكن،
برؤن سه يري جلي جواني خوي و منداله كاني
بكن."

ئيتير قسه كه وته ئاواييه وه، زؤريشيان
ده يانگوت: "يا ره بي پيرؤزي بيت، ئه وه نده
پياوي چاك و راست و بي فيل و درؤيه، خوا
خوشي ويست و واي بو كرد" خه لكى ديه كه
زؤر دليان خوش بوو، چونكه شاخه وانيان
خوش ده ويست هه رچه نده هه نديكيش
هه بوون ده سوودي و به غيليان پي ده برد.

كوixa گوروون ئه و رؤژانه چووبوو بو
شاريكي گه وره ي ئه و ده وروبهره بو بازارگاني
و شتكرين، چونكه ئه وه نده دزي ده كرد و
خه لكى تالان ده كرد و ريگه ي به خه لك ده گرت
و رووتي ده كردنه وه، بووبوو به

دهوله مهنديكى زور گهوره، بهره بهره زوربهى
زهويوزارى ديهكهى له خاوهن مولكهكان
كريبوو.

كاتيك كه گهرايهوه سهيرى كرد ديهكه
شلهژاوه و خهلك به كومهل كومهل
راوهستان و دهلييت شايى و زهوماوهنده،
كوپخا گوروون له پاسهوانهكانى پرسى و
گوتى: نه مه چيه؟ چى قهوماوه؟ برؤن بزنان
شايى كييه؟ كى ژنى هيناوه؟

كوپخا گوروون خوى چوار ژنى ههبوو،
پاسهوانهكانى به ديهكهدا بلاو كردهوه بو
نهوهى بزنان نه شاييه چيه و چى قهوماوه؟
بوچى ههموو خهلكى ئاوا له كوئان و له ريگه و
باندا راوهستان؟

ئهوان كه ههنديك ئاشناى خويان ههبوو،
باسى شاخهوانيان بو گيرانهوه كه چى كردوه
و چى لى هاتوه، پاسهوانهكان به پهله رايان
كرد بو لاي كوپخا گوروون و كيشايان به

سەرى خۇياندا و گوتيان: "ئىنجا باسى چىت بۇ
بكهين؟ دەلئىن شاخهوان بووه به جادووگەر و
به دوو سەعات قەسرى بۇ خۇى دروست
کردوو و لەویشەو و نان و گوشت و كەباب
و برنج و پلاو به سەر خەلكى دىيەكەدا دابەش
دەكات.

كوڭخا گوروون سىر بوو، قىراندى وەكو
شىت و گوتى: "ئەمە چ قسەيەكە! ئەمە چ
بىنامووسىك ئەو قسەيەى كردوو؟ ئەو
ويستوو يانە توورەتان بكەن، چۆن شتى وا
دەقەومىت؟ سىحرى چى و جادووگەرى چى؟

پاسەوانەكان گوتيان: "قوربان درۆى چى!
خۇمان چووین و لە دوورەو و خانووەكەيمان
بىنى، لە شارىش خانووى وا جوانى لى نىيە،
كانىيە ئاو و جۆگەلەشى تىدايە، دەورى
مالەكەى ھەموو باخ و گۆل و گۆلزارە، بە
سەدان مەر و بزى و مانگاش لە دەورى مالى
دەلەوهرين و ھەمووى ژوور و ئاخوېرشيان بۇ

دروست کراوه، برؤ بزانه چەند ولّاخ و ئەسپی
جوان لەو دەورووبەرەى مالى هەيه.

گوروون مشتێكى كيشا به ناوچهوانى
خۆيدا و گوتى: "باشە خانووەكەى لە كوئ
دروست كردوو؟" پاسەوانەكان گوتيان:
"لەسەر كەل، ئەو شوینەى كە لە گورگ و
رپوى و ورچ زياترى لى نەبوو".
گوروون وەك شىتى لى هات و گوتى: "دەى
با خۆم برۆم ببینم. با بچم بۆ لای و بلىم
هاتووم پیرۆزباییت لى بكەم، پاسەوانەكان
نەیانویرا پپى بلىن ئاخر تۆ مانگىك لەووە
پیش مالهكەيت سوتاند و هەر تۆش بوويت
باوكیت كوشت، ئیستا چۆن و بە چ روویەكەووە
دەچیت بۆ لای؟

گوروون كە خەرىك بوو شەق بەریت كەوتە
رپى بەرەو خانووەكەى شاخەوان. لە دىيەكە
سواری ولّاخ بوو، چونكە مالهكەى شاخەوان
دوور بوو. لەگەل پاسەوانەكانیدا گەيشتنە

**کۆشکه که، له ده رگایان دا و کورپکی شاخه وان
ده رکی کرده وه و گوتی کتیه؟**

**کوینا گوروون گوتی ئیمهین، به باوکت
بلی کوینا هاتوو پیرۆزباییت لی بکات،
کورکه کهش به راکردن گه راپه وه و به باوکی
گوت، باوکیشی به په له چوو ده ره وه و گوتی
فه رموون فه رموون به خیر بین، به لام له دلد
زانپی که ئه مه هاتوو سه یری خانوو که ی
بکات و ده یه ویت به لایه کی به سه ر به ینیت،
شاخه وان گورج دیوه که ی بیر که وته وه و له
دلی خۆیدا گوتی دیوه ی من خوش بیت به خوا
چاوی ده رده هینیت نه گه ر شتیکی خراپم لی
بکات.**

**شاخه وان پیشیان که وت و بو ژووری
دانیشتنی بردن که هه مووی پر فه رشی چاک
بوو، به دۆشه ک و سه رین و سه ردۆشه کی
جوان رازابوونه وه، ماله که ی شاخه وان
ئه وه نده گه وه و جوان پر فه رش و قالی بوو،**

که مائی کوئخا بهو ههموو پاره و دزی و دهستبرین و تالانهوه نه ده گه یشته ته والیتی مائی شاخهوان، شاخهوان بانگی مندالهکانی کرد و گوتی: "دهی مندال چایی و شیرینی بهینن، دهی میوه و شتی خوش بهینن بو کوئخای کوئه دراوسیمان". کوئخا گوروون خه ریک بوو لیک بیتهوه، دهتگوت خهوه ده بینیت، دوو-سی جار له سه ر یهک به شاخهوانی گوت: "پیرۆز بیت ئه مه ئه م خانووه جوانهت له کوئ بوو؟ چۆن وا زوو بووت دامه زرا و ئه م که لوپه له چاکه نایابهت چۆن دهست کهوت؟

شاخهوان وهلامی دایهوه و گوتی: ئیترا خوا گه وره یه، خوا که سی بیکه سانه، ئه و بوی ناردووم، ئه و رۆژهی تۆ ماله کهت سوتاندین و خیزان و مندالهکانمت خسته کولان و خوا رهحمی کرد که ئه وانیش نه سوتان و منیش

هاتم ههولم دا و خانوو هكهم پهيدا كرد، خوا
بوۍ نارد.

كوڅا گوروون ويستی به درو خوی بکات به
پیاوچاک و دهستی کیشا به ناوچهوانی خویدا
و گوتی: "من خانوو هكهم سوتاند؟ من
مندالی تۆم خسته کۆلانا؟ کوره عهيبه وا به
من مهلئ، ئيمه دراوسئى کۆنين، من چۆن وا
له تۆ دهكهم؟! من هاتم دلم خوشه و
دهمهوئیت پيرۆزباييت لى بکهه و بزانه چۆنت
توانى ئەمه پهيدا بکهيت؟"

شاخهوان گوتى سوپاست دهكهم كه
هاتوویت پيرۆزباييم لى دهكەيت، بهلام
لهراستيدا من تۆ بناسم هاتوویت بزانييت
ئەمەه له کوى بووه؟ شاخهوان لهسەر
قسهکهى رۆيشت و گوتی: "هەرچۆنیک بێت
تۆ ئیستا میوانى منیت و نابیت مړوډ میوانى
خوى بيزار بکات، قهیناکه هەرچيیهکت لى

کردووم مادام ئیستا هاتوویت بو لام، من لیت
دهبوورم و له بیر خۆمی ده بهمهوه.

کوڤخا گوتی: "تۆ وا بیر مه که ره وه، من
نه بووم که خانوو ه که تی سوتاند و مه یخه ره
سه ر من، ئه گه ر خانوو ه که ت ده ویته وه
وه ره وه من یارمه تیشت ده دم له
دروستکردنه وه یدا".

شاخه وان زانیی ئه م به فیل وای پی ده لیت،
بو یه گوتی: "نه خیر سو پاست ده که م، من
ماله که ی ئیستام پی خوشه و هیچی ترم
ناو یت، به لام ئه وه یادگاریی باو که م، ده بی ت
هه ر بمینیت".

کوڤخا هه ندیک کوکی به درۆ ده ستی به
ته زیجه که ی ده ستیدا هینا و گوتی: "ئاخر تۆ
چۆن له ناو ئه م شاخ و کیوه دا ئیداره ده که یت؟
لیره له گورگ زیاتر هیچی دیکه ی لی نییه و بو
منداله کانت باش نییه، ئیره له م دوورییه زۆر
جیی مه ترسییه بو تان".

شاخه وان گوتی: خه می ئیمهت نه بیّت،
سهگی زۆرمان ههیه و ئاگامان له خۆمان
ههیه.

کوێخا له داخاند ههه چایه کهشی
نه خواردهوه، ئهوهنده تێک چوو و شله ژا، رق و
کینه و ههسوودی بهری چاوی گرت و وهکو
کوێری لی هات، دلی پهله پهلی دهکرد و
هه ناسه برکی پی کهوتبوو که سهیری
دهور و پشتهی خۆی دهکرد و سهیری کهلوپهل و
جلی شاخه وان و مندا لهکانی دهکرد، له
خهفتهدا نهیده زانی چی بکات؟
کوێخا سهیریکی پاسهوانهکانی کرد و گوتی:
"دهی کورینه ههستن با برۆینه وه درهنگه،
ماندووین، بهتایبهتییش ئهمرۆ له سهفهری
دووره وه کهراومه ته وه.

شاخه وان تاوهکو بهردهرگا له گهلیان چوو و
به پێی کردن و به گهرمی خواحافیزی لی کردن.
کوێخا له بهر دهرگا سهیری گۆل و گۆلزار و

باخچه و کانیه‌که‌ی شاخه‌وانی ده‌کرد، سه‌یری
 مریشک و که‌له‌شیر و نه‌سپ و مانگا و
 مه‌ره‌کانی کرد، نه‌وه‌نده‌ی تردلی بوو به‌که‌باب
 و برژا له‌ داخندا، چونکه‌ بینیی خه‌لکی دئییه‌که
 هه‌موو خه‌ریکی ئیشوکاری بوون و هیی وا
 هه‌بوو زه‌وییه‌که‌ی ده‌کیلا، ژنی وا هه‌بوو
 مه‌نجه‌لی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، ده‌چوو مانگا‌کانی
 ده‌دۆشی، هیی وا هه‌بوو دانی ده‌دا به
 مریشکه‌کانی و به‌و شیوه‌یه‌ هه‌موو خه‌ریک
 بوون.

کوڤخا ئاهیک‌ی هه‌لک‌یشا و گوتی: "تۆ بزانه
 به‌م په‌له‌ په‌لییه‌ نه‌م هه‌موو خه‌لکه‌شی
 دامه‌زراندوو"، یه‌کیک له‌ پاسه‌وانه‌کانی
 گوتی: "وه‌للا قوربان ده‌لین سی ژمه‌ نانی‌ش
 ده‌دات به‌ هه‌موو خه‌لکی دئییه‌که‌ و هه‌مووی
 موچه‌ی و بۆ بریونه‌ته‌وه‌.

کوڤخا گوروون قیراندی به‌سه‌ر
 پاسه‌وانه‌که‌دا و گوتی: "ده‌مت داخه‌ با

دانه به زم دهمت بشکینم. قور به سه ری! به
خوا دوو ههفته ی تری تئیدا نابیت، چیم له وی
تر کرد به سه ری باوکی واش له مه ده که م، تو
جاری با بوم رابوه ستیت".

کوڅا دهستی وا به قایمی دا به سنگیدا،
خه ریک بوو له ولاخه که ی بهر بیته خواره وه و
گوتی: "ئێ ئیستا خو ی ده بینیت و ئەم خه لکه
ناپیا وه ش حال ی خو یان ده بینن، بزانه چییان
به سه ر ده هیڼم، کوڅا تا به یانی نه نانی خوارد
و نه ناوی خواره وه و نه قسه ی له گه ل که س
کرد، له هه ر چوار ژنه کانی شیدا و له داخندا و له
دوو-سی که سی تری شیدا.

به یانی زوو ناردی به شوین چه ته کانی دا، که
زور بوو بوون و له سه د که س زیاتر بوون،
تفه نگیشی بو هه موویان کریبوو. بو رۆژی
دوایی له گه ل چه ته کانی دانیشت و ده رکی
ژووریان له سه ر خو یان داخست و که و تنه
ته گبیر و پیلانگیان که چی له شاخه وان بکه ن؟

سەرکردەى چەتەكان گوتى:

– **با ديسان ماله‌كه‌ى بسوتينين.**

– **ناتوانين، دوو-سى سەگى هارى هەيه**
نازانم چ بيشه‌ره‌فيك بوى هيناوه، هەر به
پتوه خەلك دەدەن به زه‌ويدا و خەلك دەخۆن،
ئەوه‌ندە هارن!

– **(چەتەيه‌كى تر) باشه جارى با رابوه‌ستين**
و بو چەند رۆژيک هيچ نه‌كه‌ين، تاوه‌كو دلتيا
دەبين ئينجا بير له‌وه ده‌كه‌ينه‌وه كه ده‌رمانى
بيھوشى بدەينه سەگەكانى كه خواردیان و
بيھوش بوون، ئينجا دەچين نه‌وت ده‌كه‌ين به
ماله‌كه‌يدا، به‌لام ئەم جاره ناھيلىن يەكيكيان
به ساغى بيته ده‌ره‌وه.

– **(چەتەيه‌كى تر) نا با منداڵه‌كانى برفيتين،**
دوايى پتې دەلتين يان ئەو خانوو چۆل
دەكه‌يت و لەم دييه نامينيت، يان منداڵه‌كانت
دەكوژين.

- (چەتەيەكى تر) نا... نا... بۇ خاترى خوا
مندالى فەقىرى تېمەخەن، خۆيشمان
مندالمان ھەيە، كەسمان ھەز دەكەين
كەسىك وا لە مندالەكانمان بکات؟
كوڭخا گوروون لەپر دەستى ھەلبرى و
گوتى:

- ئيوە چاوتان لەو ئەنگوستيلە زلەي
دەستى ھەبوو، زۆر ئەنگوستيلەيەكى
سەيروسەمەرە بوو، وەكو سەروكەلەي
مروڤ وا بوو، لەسەر شيوەي كەللەسەرى
مروڤ دروست كرابوو، ھەمووشى ئالتوون
بوو.

كوڭخا پەنجەي ھەلبرى و برۆي برە
سەرەو، چاوى چەند جاريك ترووكاند و گوتى:
- تۆ بلىيت ئەم جادوو و سىحر و بەلايە
ھيى ئەو ئەنگوستيلەيە بىت؟ دەبىت
ھەرچۆنىك بىت ئەو ئەنگوستيلەيە لى
بدزين.

– ئىنجا چۆنچۆنى لىيى بدزىن؟

ئىوۋە رابوۋەستىن تاۋەكو دوو رۆژى تر، بزانين
من چ پىلانىكى بۆ دادەنىم، ئەوسا دەزانن چى
دەكەم.

ئىتر ئەوۋە كويخا گوروون و چەتەكانى ئەو
رۆژە و ئەو شەۋەش ھەر سەرقالى پىلاندانان
بوون بۆ لەناوبردى شاخەوان و مال و
خانۋەكەي.

ئەو شەۋە و دوو شەۋى دىكەش چەتەكانى
ھەر لە لاي مانەۋە تاۋەكو گەيشتنە پىلانىكى
ۋەك خۇيان گلاۋ.

شاخەۋانىش لەگەل خانوو و مالىكەي
راھات و دلى كرايەۋە. دلى خۇش بوو و
زوزووش لەگەل دىۋەكەي دلسۆزى كۆ
دەبوۋەۋە و دەكەۋتنە تەگبىر و
نەخشەكيشان بۆ خەلكى دىيەكە و
ئاۋەدانكردنەۋەي مال و خانوۋى رووخواويان و

کردنه وهی دوکان و بازار بۆیان، پۆشته کردنیان
و کهموکووری و داخوازی و جیهه جیکردنیان.

خه لکی دیه که ئیتر هه میسه له خوا
ده پارانه وه ته مه نی شاخه وان درێژ بکات و
ئاگای لی بیت و دوژمن و هه رچی رقی له
شاخه وان هه شه رمه زار و ریسوای بکات.

به ره به ره شاخه وان به دیوهی هاوړیی
خۆشه ویستی گوت: "چه ند خانووی بچووی
تربیش له ده ورو به ری ماله که ی دروست بکات
و نیازی بوو دوا یی هه ر دیه که ش بگوازیته وه
لای خۆی و هه مووی ئاوه دان بکاته وه.

شاخه وان که وته بیر کردنه وه له زۆر شت تا
بیانکات بۆ خۆی و بۆ خه لکی دیه که ش وه کو
که رماوی گشتیی دروست کردن بۆ خۆشتن و
پاکو خاوینی، هه روه ها بیرى له وه ش کرده وه
له شار شوینیک هه یه مندا ل فیری نووسین
و خویندن ده که ن پتی ده ئین مه کته ب، ئه ی بۆ
ئه ویش شتیکی وا بۆ مندا لی دیه که ی و بۆ

مندالەکانی خۆیشی دروست نه کات؟ بۆ
مندالیان وا دواکهوتوو بن؟ با وا بکات
ئهوانیش فیڕی ئه و خۆینده ببن، ئیتر هه موو
پۆژیک شاخه وان بیڕی له شتیکی تازه
ده کرده وه.

بهشی (٦)

کوڤخا گوروونیش له سه ره مان حالی دزی
و چه تهیی و ریگرتن و تالانیی خه لکدا بوو، ههر
به کیسه و گوینی پاره یان بۆ ده گوێزایه وه ناو
خانوو، بۆ ناو سندوقه داخراوه کانی، به لاج خه م
و خه فه تی ههره گه وره شی شاخه وان و
کرده وهی شاخه وان بوو، تاوه کو رۆژیک که

**ویستی پیلانه‌که‌ی بگپریت و به‌لایه‌ک به‌سه‌ر
شاخه‌واندا به‌ینیت.**

**کوئخا گوروون به‌دزییه‌وه ده‌ستی کرد به
دانانی پیلانه‌گلاوه‌که‌ی، وه‌لام و نامه‌ی نارد بو
هه‌ندی‌ک ناشنای له‌شار، نه‌وان وه‌ک ئیستا
حکومه‌تی نیشتمانی نه‌بوون، نه‌وسا والی و
ده‌سته‌وپیه‌نده‌ی حوکیان ده‌کرد و
ده‌سه‌لاتیان له‌ده‌ستدا بوو.**

**زۆر له‌ده‌ست و پیه‌وه‌ند و نزیکه‌کانی والی و
حاکمی نه‌و ولاته‌ده‌ستبر و که‌له‌کچی و
تالانکه‌ر و لرفلیده‌ر بوون، بویه‌کوئخا گوروون
له‌گه‌ل نه‌و گرووپ و تاقمه‌ناشنایه‌تی په‌یدا
کردبوو، کاتی‌ک که‌دزی و رێگری و تالانیان
ده‌کرد، نه‌وانه‌ی سه‌ر به‌حوکم بوون، پشتیان
ده‌گرتن و نه‌یاندیه‌شت تووشی زیندان و
سزا بن، به‌تایبه‌تی که‌چه‌ته‌یه‌کی کوئخا
گوروون بگیریه، ئیتر کوئخاش ده‌بوو له‌وه
ده‌ستکه‌وتیان پی‌بدات، به‌و جوړه‌پشتی
یه‌کتیریان ده‌گرت و هه‌موو لایه‌کیان له‌و**

دهستېرى و تالانكارىيانه دهولمه‌ند
بوو بوون.

له ترسى تهوې تهو هه‌موو دهولت و
سامانه‌ى كه له خه‌لكى هه‌ژار و هه‌قيرىان
ده‌زى له كيسيان نه‌چيت، بو‌يه هه‌رزوو كو‌يخا
گوروون نامه‌ى بو‌ ئاشناكانى له ناو شار نارد
و پټى گوتن: "به‌ په‌له‌ فريامان بكه‌ون، چونكه
جادووگه‌ريك په‌يدا بووه له خه‌لكى دي‌يه‌كه‌ى
ئي‌مه‌يه، ده‌ئين ته‌نگوستيله‌يه‌كى ده‌ست
كه‌وتوو كه هه‌ر بيس‌ووړني‌ته‌وه به
چه‌پله‌يه‌ك كو‌شكي‌كى بو‌ دروست ده‌بيت و
ته‌وتا دي‌ى بو‌ لادي‌يه‌كان ئاوه‌دان
كردوو ته‌وه، شه‌و و روژ خي‌ر و به‌ره‌كه‌ت و
خواردن و جليان به‌سه‌ردا دابه‌ش ده‌كات،
به‌يني‌يكى تروا بكات خه‌لك تهو ده‌كه‌ن به‌ والى
و گه‌وره‌ى خو‌يان و متمانه به‌ كه‌سى تر
ناكه‌ن".

كو‌يخا گوروون دوو ته‌وه‌نده‌ى تريش
قسه‌ى خراپى داخى دلى ره‌شى خو‌ى له

نامه که دا ریز کرد و بو ئاشنا و
دهسه لاتداره کانی نارد، ئهوانیش به گه یشتنی
نامه که بوو به چرپه چرییان و کهوتنه پیلاندانان
تا فیل له شاخه وان بکه ن و بنیرن به دوایدا،
گوايه والی ناردوو یه تی به دوایدا تا خه لاتی
بکات و پیرۆزبایی لی بکات و زهماوه ند و
شایی بو بگێریت، چونکه ئه و پیاوه باشه که
وا دێهاته که لاهه کوون و فه قیره ی وا به م زوانه
ئاوه دان کردوو ه ته وه و هه ر خه ریکه
دامه زراندن و خوشیی ژیا نی خه لکه که یه.

له کو تایی دا ده وه تی والی بو شاخه وان
هات، له گه ل نامه یه کی ستایش و پیا هه لدان
و قسه ی باش، شاخه وان دلی خوش بوو و
گو تی: "دیاره پیا وچاک ماون له م دنیا یه دا که
بیر له کرده وه ی باش و خیر و خوشی بو
میلله ت و هه ژاران بکه نه وه، ئه وه تا والی
ده وه تنامه ی بو ناردوو م، منیش ده بی ت برۆم
و دیاری ی چاکی شیان بو به م."

سەرگۆلى ژنى شاخهوان ژنيكى
ئيسكسووكى عاقل بوو، زۆر بەرپز و مېھرەبان
بوو، ھەر خەرىكى مندالەكانى بوو، مندالى
خەلكىش وەكو مندالى خۆى خوش دەويستن
زۆرىش شاخهوانى مېردى خوش دەويست،
ھەر وەھا شاخهوانىش ئاشقى ژنەكەى بوو و
رېزى لى دەگرت.

سەرگۆل لە شاخهوان ھاتە پېشەو و بە
ئەسپايى پېى گوت:

– ئەرى تۆ بلىيت ئەمە فىل نەبىت؟ ئەمە
كەين و بەين و پلانى كويخا گوروونى
ئاگرتىبەربوو نەبىت؟

– نەخىر ئەو تۆ چى دەلىيت؟ كويخا
گوروونى چى و ھالى چى! ئەو ھەتا مۆرى والى
بە كاغەز و نامەكەو ھە.

– ئى بروام پى مەكە، بە خوا زۆر دەترسم
ئەمە پىلان بىت.

– گوى مەدەرى خوامان ھە.

بەشى (۷)

شاخەوان نەيدەتۋانى ئەو نەيىنپە بۇ ژنە
 خۆشەويستەكەي ئاشكرا بىكات و باسى
 دىۋەكەي ھاورپى بۇ بىكات، چۈنكە شاخەوان
 دىۋەكەي ھەبوو، بۆيە زۆر دىنيا بوو و لىشى
 نەدەترسا. شاخەوان بە تەنھا چۈۋە ژوورەكەي
 خۆى و دەركى لەسەر خۆى داخست،
 ئەنگۈستىلەكەي لە پەنجەيدا سوراندەو و

دېوه که له بهردهمیدا ههلبهزی و گوتی:
"فهرموو قوربان فهرمان بکه بهسهر سهر و
بهسهر چاو".

شاخهوان سوپاسی کرد و ههوالی پرسى و
گوتی: "کاتیک ناتبینم زۆرت بیر دهکهه، بهلام
ئهوهتا خۆت ئاگاداریت سهرم زۆرقاله و ههر
خهریکى ئیشوکارى خهلکم"، ههر به
پیکه نینهوه گوتی: "خۆت ئاگادارى چونکه
خۆت ههموو ئیشهکانیان بۆ دهکهیت، ئهگینا
تۆ نهبيت من دهسهلاتم چیه؟ من له کوی
دهتوانم ئهو کارانه بکهه، له بهر ئهوه دهبيت
ههر سوپاسى تۆ بکهه و ههموومان ههر
مهمنوونى تۆ بین".

دېوه که که وهک هاودهه و هاوړی
شاخهوانى لى هاتبوو سهرى بۆ شاخهوان
دانهواند و گوتی: "قوربان تۆ ههر فهرمان بکه
سهرم پيوه نیه بۆت".

شاخه وان هه ناسه يه کی هه لکیشا و گوتی:
"نامه ی والیم بۆ هاتوو ده عوه تی کردووم
تاوه کو سوپاسم بکات و ئاهه نگم بۆ
بگیریت، به لام هه ندیک که وتمه مه راقه وه
کوێخا گورو نه که ی باسم بۆ کردیت که زۆر
رقی لیمه، نه وه کو له گه ل ئاشنا دزه کانیدا
پیلانیکیان بۆ دانا بم؟!"

دیوه که که میک راوه ستا و چاوه گه وره کانی
به ملا و به ولادا گیرا و ده سته گه وره پانه کانی
به سه ر و ریش و قژی خۆیدا هینا، به ده نگه
گه وره زله که یه وه گوتی:

– قوربان وه لّلا منیش که وتمه مه راقه وه،
ده ترسم ئه مه فیل بیت، بۆچی قهت
له وه و پیش ئه و پیاوه گه ورانه تۆیان
نه ناسیوه؟"

- نا بابە، ئېمەى ھەژار و دئپاک و ساویلکە
کە ھەر خەریکی زەوی کێلان و کشتوکال
بووین، تەنانت ئەوان ھەر ناوی
دێیە کە شمان نازانن، ئاخۆ چۆنە و لە کوێیە
تاوەکو من بناسن.

- بە داخەوہ من توانای ئەوہم نییە بزائەم
راست دەکەن یان ئەوہ پیلانە، ئەو کارە ھەر
خوای گەورە دەیزانییت، بەلام من دەتوانم
لەگەڵتدا بێم و ئاگام لێت بێت، چونکە
کەسێش نامبینییت، لەبەر ئەوہ من ھەر لە
لای شان و پشتت رادەوہستم و کەس
ناتوانییت ھیچت لێ بکات، ئەوہی زیانت پێ
بگەییەنیت چاوی ھەڵدەکوڵم، بەلام دەبێت
زۆر ئاگات لە ئەنگوستیلە کەت بێت، چونکە کە
بردیان، ئێتر من ناتوانم ھیچت بو بکەم و
دەبمە خزمەتکاری ئەو کەسە
ئەنگوستیلە کە دەبات، ھەز بکەم یان ھەز
نەکەم، دیارە ھەز ناکەم پیاو و خزمەتکاری
کەسی تەبەم لەم دنیا یە لە تۆ زیاتر، چونکە زۆرم

تۆ خوش دەوئیت و سەرم لەسەر تۆ دادەنیم،
بەلام من چارەنووسم بەستراوە بەو
ئەنگوستیلەیهو.

– دەئیت چی نەچم؟

– دەترسم ئەوسا بڵێن ناردووینە بیگرن،
چونکە بە قسەى والی نەکردوو و فەرمانی
شکاندوو.

شاخەوان و دیوێکە هەر وا دەهاتن و
دەچوون و کەوتنە گێژاو و مەراقەو.

دوای دوو رۆژ، لە کۆتاییدا شاخەوان ناچار
بوو بڕیار بدات بە دەست و دیارییهکی زۆرەو
بکەوێتە رێ بەرەو لای والی لەگەڵ چەند
کەسیکی دڵسۆز و ئاشنا و خزمی خۆی کە
ئەوانیش دەترسان ئەو چەتە و دز و تالانکەرانی
شتیک لە شاخەوان بکەن، دیارە دیوێکەش
هەر لە پشت شاخەوانەو دەروێشت و
هەموویانی دەبینی، بەلام کەس ئەوی
نەدەبینی.

به‌شی (٨)

چوار رۆژ بوو به‌رێوه بوون، چونکه به‌ولاخ
 ده‌رۆیشتن. تاوه‌کو گه‌یشتنه‌شاره
 گه‌وره‌که‌ی والی، که ده‌زگای حکومه‌تی ئه‌و
 کاته‌ی لێ بوو، ئه‌وانه‌ش که ئاشنای کوێخا
 گوروون بوون، چه‌ندین زه‌لام و ولاخیان
 ناردبوو به‌پیر شاخه‌وان و هاوڕیکانیه‌وه،
 تاوه‌کو شوێن و جێگه‌یان نیشان بده‌ن و

بیبه نه لای والی. کاتیک شه و گه یشتن، پټیان
گوتن: "نه مشه و پشو و بدهن. دواى به یانی،
بو نیوه رو دهبیت بچنه خزمهت والی" به و
بیانووه وه بردیانه شوینیک تاوه کو بنوون.

چه ته کان و هاورپکانی کوپخا گوروون
که وتبوونه چالاکیی و پرته پرت، سهرنجدانی جل
و ده ست و پلی شاخه وان و زوو زووش
هه والیان ده دا به یه کتری که نه نگوستیله که ی
شتیکی سهرسورهینه ره، کوپخا گوروونیش
که له شوینیکی تر دانیشتبوو، ری و شوینی بو
گرووپه که ی داده نا، به لام خو ی پیشانی
شاخه وان نه ده دا.

هرچونیک بیت شاخه وان و هاورپکانی
سهریان نابوو به یه که وه له تاو نه و فیلبازانه
خه و نه ده چوو و چاویان.

شاخه وان به بیانووی ده ستشتنه وه چوو و
په نایه ک و نه نگوستیله که ی سورانه وه و
دیوه که له به رده میدا هه لبه زی و ناماده بوو و

هەردوو دەستی نایە سەر سەری خۆی و
سەری بۆ شاخەوان دانەواند و گوتی: "ئەم
بفەرموو قوربان؟"

شاخەوان بە چرپە لێی چوو پێشەو و
گوتی: "هەموو سەیری ئەنگوستیلەکیان
دەکرد، تۆ بڵێیت کردەوێکی خراپمان لەگەڵ
نەکەن؟ تۆ بڵێیت نەینیی ئەم
ئەنگوستیلەکیان زانیییت؟"

دیوێکی سەری نایە پەنا گوتی شاخەوان و
گوتی: "خەمت نەبێت چاری ئەوێم کردوو"،
دیوێکی بە زەردەخەنەو دەستی دا بە یەکدا و
بە ئەسپایی گوتی: "ئادەیی زوو بکەن".

شاخەوان هەر ئەوێندە زانی دەستێک
جلی تازه لەگەڵ جلی ژێرەو و پێلاو و جووتیک
گۆرەوی کە بە جوانی خرابوونە کیسە و
بوخچەییکی پاک و جوانەو، خزانە بەردەم
شاخەوان.

دیوه که به چرپه وه به شاخه وانی گوت: "برۆ
نه م جلانه له بهر بکه، له شهرواله که دا
گیرفانیکی زۆر قایمی تیدا دروست کراوه بۆ
نه نگوستیله که ت تا بیخیته نه و گیرفانه ته وه،
که ئیشت به من هه بوو ده ست بخه ره
گیرفانه که ته وه و هه ر زوو نه نگوستیله که
ده چیته په نجه ته وه، پاشان بیسوړینه تا وه کو
گورج له بهر ده مته دا هه لده قوڵییم".

دیوه که ده ستی برد بۆ باخه لی خۆی و
نه نگوستیله به کی وه ک و نه وه ی ده ستی
شاخه وانی ده ره ئینا و گوتی: "کاتیکی ده چیته
لایان نه نگوستیله راسته قینه که ت بخه ره نه و
گیرفانه ته وه و نه م درۆینه به بکه ره په نجه ت"،
شاخه وان سه ری سوړما و هه په سا له م
ته گبیره چاکه ی دیوه که، هه روه ها سه ره یشی
له وه سوړما نه نگوستیله که هه ر عه ینی
راستییه که ی ده ستیه تی.

شاخه وان سو پاسی دیوه که ی خۆی کرد و
گوتی: "هەر بژیت بۆ خۆت و ته گبیرت، ئیستا
بوومان دهرده که ویت ئەم بانگکردنەم له بهر
چیه، بێگومان ئیستا خه یالیا ن له
ئهنگوستیله که داوه".

دیوه که به زهرده خه نه یه کی خوشه وه گوتی:
"ئیتەر برۆ خوات له گه ل بێت، منیش وا له
ته نیشته وه م هیچ خه مت نه بێت"، دیوه که
ون بوو و دیار نه ما. شاخه وانیش چوو به په له
جله تازه کانی له بهر کرد و ئهنگوستیله
راستییه که ی خسته ئه و گیرفانه وه که دیوه که
پێی گوتبوو، ئهنگوستیله درۆینه که شی کرده
په نجه یه وه.

دوای چایی خواردنی به یانی، پیلانگیره
ئاشناکانی کوێخا گوروون هاتن و به
شاخه وانیا ن گوت: "ده ی با برۆین بۆ خزمه ت
والی، جه نابی چاوه رپێت ده کات"، شاخه وان و
هاورپیکانی شوینیا ن که وتن و رویشتن بۆ

شوینیکی زۆر دووری چەند سەعاتی. گەیشتنە
شوینیک و بە شاخەوانیان گوت: "فەرموون
دابەزن کەمیک پشوو بەدەن، چونکە وەزیر و
پیاوێ گەورەکان لێرە چاوەرپتان دەکەن
تاوەکو پیکەوێ بچن بۆ لای جەنابی والی".

ئەوانیش دابەزین و شوینیان کەوتن،
شاخەوان لە دلی خۆیدا گوتی: "دەبێت ئەمانە
چییان بە دەستەوێ بێت؟ ئێمەیان لە چەند
شوین دانا و دابەزاندا!" ناچار شاخەوان و
هاورپیکانی چوونە ژووریک کە سەیر دەکەن
کۆمەڵیک لەو خەڵکە فیلباز و خۆپەرستە
دانیشتوون و هەر بە سەر و دیمەن و
شیوەیاندا دەردەکەون چین و چەند لە دەستبەر
و فیلباز و دزەگەورەکان دەچن.

شاخەوان سلاوی کرد و دانیشت، ئەوانیش
بەخێرهاتنیان کرد و گوتیان: "کاتژمێریکی تر لە
خزمەت والیدا دەبین، زۆر بە پەلە چاوەرپت
دەکات، شاخەوان سوپاسی کردن و گوتی:

**"ئهوه نيبه منيش هاتم و هه ز ده كه م جه نابی
والی ببینم".**

**شاخه وان هه ر دانیشت و دانه نیشت،
یه کی که له دانیشتون که له وه ده چوو له
هه موویان گه وره تر بیت، سه یزکی دهستی
شاخه وانی کرد و گوتی: "یا خوا پیروژت بیت،
ئه مه ئه م ئه نگوستیله جوانه ت له کوی کرپوه
و چونچونی ده ستت که وتوو هه؟! ئه گه ر له وه
ببوا یه ده مکی".**

**شاخه وان که ده یزانی نیازیان چیه، خۆی
گورج کرد و بی ئه وه ی بشله ژیت به دلیکی
پاکه وه گوتی: "سو پاست ده که م، ئه م
ئه نگوستیله یه له باب و با پیره گه وره وه بۆم
ما وه ته وه، باوک و با پیریشمان هه ر
هه ئیان گرتوو ته وه و دلیان نه هاتوو ه
بیفه وتینن، ئیستا من ده رمه ئنا وه و
کردوو مه ته ده ستم وه ک یادگار ییه کی دیرین
و پیروژ".**

دیسان هه مان کهس که یه کیک بوو له
وه زیره کانی والی، گوتی: "به راستی جوانه،
ئهمه دیاره کار و پیشه ی زۆر زۆر کوّنه، دوا یی
که چووینه لای جه نابی والی، لیت وهرده گرین
تاوه کو ئیمه ش له سه ری دروست بکهینه وه،
شتیکی زۆر نایابه".

شاخه وان گوتی: "باشه به سه رچاو، ئیوه
ده توانن لای وه ستا و زه ره نگه ره ره له م
شیوه یه بو خۆتانی دروست بکه نه وه".

شاخه وان له دلی خۆیدا گوتی: "ئه ها
نه مگوت ئهمه هه مووی پیلانه و مه سه له که
ته نها ئه نگوستیله که یه، شاخه وان له ژیره وه
پیکه نینی ده هات و له دلی خۆیدا گوتی:
"قوربه سه رتان، ئیستا ده بینن چیتان به سه ر
دیت".

وه زیری ساخته بازیش له دلی خۆیدا گوتی:
"ئینجا ئهمه ئه گه ره ئه نگوستیله که ی وه کو
گوروون ده لیت هه مووی جادووه، چۆن وا به

ئاسانى دەلىت باشە پىتان دەدەم برۆن لىي
دروست بکەن".

ئىنجا بوو بە چرپەچرپ لەگەڵ گرووپەكەى و
بوو بە قسە و باسيان كە ئەمە چۆن شاخەوان
دەلىت باشە ئەنگوستىلەكە بەرن لەسەرى
دروست بکەنەو بە ۆ خۆتان، ئەگەر
ئەنگوستىلەكەى جادووگەرەنە بىت! تا وایان
لى هات هەندىكىان دەستیان كرد بە جنىودانى
كوپخا گوروون و گوتیان: خەرىكە قسەكانى
هەمووى دەبىتە درۆ، هەندىكى تریان گوتیان
دە جارى با بگەینە خزمەتى والى، رەنگە ئىستا
بە درۆ وامان پى بلىت و لای والى شتىكى تر
بلىت".

بهشی (۹)

له كۆتاييدا گەيشتنه لای والی، والی
 پیاویکی چوارشانه بوو، جلی جوان و
 رەنگا ورەنگی له بەردا بوو، کلاویکی بەرزى له
 سەردا بوو، بە چەندەها نقیم و ئالتوون
 رازا بوو و لەسەر کورسییەکی گەورە و پانی
 بە دۆشەک و سەرینی جوان و رازا وە

دانیشتبوو، خه لکه که ش له سه ر زه وی له ده وری دانیشتبوون.

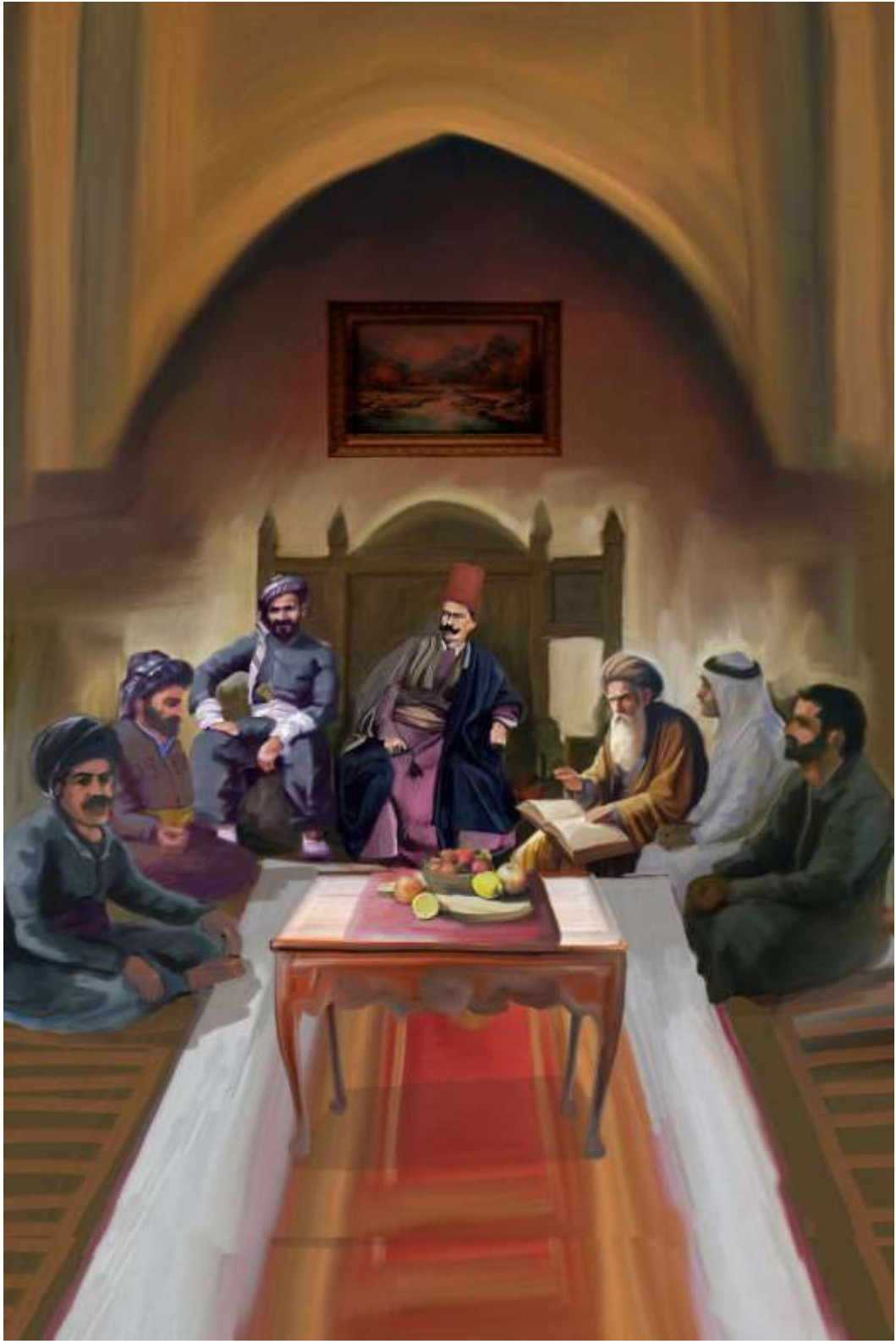
شاخه وان له گه ل هاوریکانیدا و نه وانه ی هینابوویان، چوونه ژووره وه و یه کیک له وانه چوو بو لای والی و سه ری بو نزم کرد و گوتی: "قوربان نه وه نه و پیاوه هاتووه که ده یانگوت: دیهاتی ئاوه دان کردووه ته وه و یارمه تی خه لکی هه ژار ده دات، تو فه رمووت بوو ده ته ویت بیبینیت"، والی که پیاویکی ژیر بوو، گوتی: "با بیت".

شاخه وان گه یشته به رده م والی و سلاویکی کرد و سه ری بو دانه واند و گوتی: "قوربان وا هاتوومه ته خزمه تت".

والی گوتی: "به خیر هاتیت، وه ره لامه وه دابنیشه، هه روه ها نه وانه ی له گه ئیشتا هاتوون با بین".

شاخه وان و نه وانه ی له گه لی بوون به سه ر دانه واندن و ریزیکی زوره وه چوون له به رده م

کورسییه که ی والیدا دانیشتن، والی بانگی
 کرده زه لامه کانی به زووترین کات نان و خواردن
 بو شاخه وان و هاوه له کانی ئاماده بکه ن.
 ئه وانیش خیرا چوون به لای خواردنه کانه وه
 و والی به شاخه وانی گوت: "من هه زم کرد
 بتبینم، ئه گهرچی وه زیره که م و ئه وانه ی
 هاتبوون به دواتدا وا باسی تۆیان بو
 گێرامه وه که له قسه کانیاندا ده رکه وت که
 که سانیک چه ندیان رق لێته و هه ز ده که ن
 له ناوت به رن به هو ی ئه و چاکه و ئیشانه ی بو
 هه ژار و بیده سه لاته کانت کردووه. من ئه وانه
 ده ناسم که چین، بو یه گوتم بنیرن با بێته لام
 بو ئه وه ی وا بزائن من له جیاتی پیاوه تی و
 چاکه ی تو، شتیکت به سه ر ده هینم، به لام به
 پیچه وانه وه من زور دلخۆش بووم به باسی
 کرده وه کانت و هه زم کرد بێت بو لام تا وه کو
 سه رقائیان بکه م به م هاتن و چوونه ت و ئیتر
 ماوه یان نه بێت به لایه کت به سه ردا بهینن".

شاخه وان سهري بۆ والى دانه واند و گوتى:
 "قوربان من زۆر سوپاست دهكهم، من
 مروڤيكم دلم پاكه و شاره زاي فرتوفيل نيم و
 له راستى و ساغى، زياتر هيچى تر نازانم".
 وهزيره فيلبازه كه و كومه له كه يان، كه له
 دووره وه بينييان والى پيده كه نيت له گه ل
 شاخه وان و قسه ي له گه لدا دهكات، خهريك
 بوو شق بهرن و به ماتي و به داخه وه به
 يهكترييان دهگوت: "ئه وه چيه! بزاني بوو به
 عهزیز و خوشه ويستی والى، ئيمه وامان
 دهزانی له بهر ئه وه ي باسى جادوو و
 كرده وه كانيمان بۆ والى گيړاوه ته وه، ئيستا
 ده سته جي زيندانی دهكات و ئهنگوستيله ي
 له دهست دهرده هينيت و دهيداته بهر شق و
 زله، كه چى بزانه چۆن به ده ميه وه پيده كه نيت!".
 يهك-دوانيكيان تووره بوون، گوتيان: وه لا
 ئيستا ده چينه سهر كويخا گوروون و ده شري
 پى ده كه ين، ئه مه هه مووى ته گبيري ئه و بوو،

ئەگىنا ئەمەي بۆچى بوو؟! ھاتنە لاي والى
بۆچى بوو؟! خۆمان دوايى ھىرشىمان دەكرده
سەرى و يان لە رېگەوبانىكدا رېگەمان پى
دەگرت و دەمانكوشت و ئەنگوستىلەكەمان
لى دەسەند و مائىشمان تالان دەكرد.

ئەوى تىرشىيان گوتى: "دە ئىوھ جارى وا
خۆتان توورە مەكەن و مەيكەن بە ھەرا، خۆ
سبەينى يان دوو سبەي دەگەرئىتەوھ، ئەوسا
چەتەكان دەنىرىن لە رېگە بزانن چى بەسەر
دەھىنن، لە بەرچاوى والىيش زۆر بەخىرھاتنى
دەكەين و رووى خۆمانى لەگەل خۆش
دەكەين"، ئىتر ئەو تاقمە ھەر دەستيان دەدا
بە دەستدا و شىپرزە بووبوون و خەرىك بوون
لىك بنەوھ لە داخى شاخەوان و
ئەنگوستىلەكەي.

كوپخا گوروونىش لە مالى ئاشنايەكى خۆي
شاردبووھوھ و تەگبىرى لەگەل
ھاوبەشەكانىدا دەكرد كە چى بكەن، ئەوانىش

باسی والییان بۆ دهگیرایهوه که چۆن ریز و
حورمهتی له شاخهوان گرتوو له جیاتى شەق
و تییه‌ئەدان و زیندانیکردن، له داخدا نوقمى
گۆمى خەفەت و داخ بوو، بە پەله هاتبوون تا
ئەو باس و خواسه بگه‌یه‌ننه گوروون.

شەوی والی فەرمانى دا تیپی گۆرانیبیژ و
مۆسیقا و سه‌ما ئاماده‌ی ئەو ئاهه‌نگه‌ بوون
که بۆ شاخهوان ساز کرا، تا دره‌نگانى شەو
سه‌ما و موسیقا و زه‌ماوه‌ند و گۆرانى و به‌زم
بوو، نان و سفره‌ی چاکیان ریز کرد بۆ شاخهوان
و ئاوه‌له‌کانى له کۆتاییدا که خه‌ریک بوو ئیتر
شەو دره‌نگ ده‌بوو، والى شاخهوانى بانگ کرد
و مه‌دالیایه‌کی زۆر به‌به‌های به‌سینگه‌وه کرد.
له‌ناو ئەو خه‌لکه‌ زۆره‌دا که سه‌دان که‌س
ده‌بوون، ده‌ستی شاخهوانى گرت و به‌رزى
کرده‌وه و پرووى کرده‌ خه‌لکه‌که و گوتى:
"چاوتان له‌م پیاوه‌ کورده‌ ئازا و به‌غیره‌ت و
په‌وشت و خوو و جوانه‌یه، زۆر یارمه‌تى هه‌ژاران

دهدات و ديهات و مالى بو خهلكى گوندنشين
و ههژار ئاوهدان كردوو تهوه و زور يارمهتى
ليقه و ماوان دهدات و بهرده وامه له سهركارى
خير. ههق وايه هه موو بهر پرسىك به پى
تواناي خوئ چاو له چاكهكانى ئهم پياوه بكات،
نهك ههركهريكى پر كردنى گيرفانى خوئ بيت،
به ههزار جور ناپاكى و دهستبرى و دزى و
بهرتيلخواردن و زهوتكردنى مال و مولكى
ههژاران خوئان دهوله مهند بكه و ههركه
خوئان بيت و گوئ نهده نه خهلك و
ليقه و ماوان"، والى جاريكى تر دهستى دا به
پشتى شاخه و اندا و گوتى: "جاريكى تريش ههركه
بژيت، ئهم پياوه كورده چاكه و هيوادارم
نموونهى زور بيت".

بەشى (۱۰)

والى خۆى پىاۋىكى باش بوو، بەلام
دەوروبەر و ھەندىك لە ۋەزىرەكانى پىاۋى
خۆپەرسىت و لە چەشنى كۆيخا گوروون
بوون، والى زۆر جار توۋرە دەبوو و
ھەندىكىانى لەسەر كارەكانيان دەردەكرد و
خەلكى ترى دەھىنا، بەلام زۆر لەۋانىش

وهكو تهوانه‌ي پيش‌وويان ده‌بوونه
هاوبه‌ش و ناشنای گوروون و پياوی وهک
تهو پاشان زور خراپ دهرده‌چوون.

جا له‌به‌ر تهوه‌ي والی له نیازی تهو
که‌سانه‌ شاره‌زا بوو، که تهوان ناماده‌ن
هه‌موو خراپه‌یه‌ک بکه‌ن بو قازانجی خو‌یان،
بو‌یه هه‌ندی‌ک پاسه‌وانی له‌گه‌ل شاخه‌وان
و هاوریکانی نارد و به‌گهرمی به‌رپی کرد و
خو‌احافیزی لی کردن.

کو‌یخا گوروون و پياو‌خراپه‌کانیش که
خه‌ریکی پلانگ‌یرانی خو‌یان بوون و زانییان
والی تاوه‌کو کو‌ی پاسه‌وان له‌گه‌ل
شاخه‌وان ده‌نی‌ریت، ئیتر له‌ویش‌هوه
شاخه‌وان ده‌گه‌یشته ولاتی خو‌ی و
رېگه‌وبانی تهو ناوچه‌یه‌ شاره‌زا بوو، چونکه
ئیت‌ر سنوور و شار و دی‌هاتی کوردستان
ده‌ستی پی ده‌کرد له‌م لاوه به‌ره‌و کفری و

که لار و خانه قین ، له ولاشه وه به ره و
دوزخو رماتوو و که رکووک ده رۆیشتن، بۆیه
کوڤخا گوروون و چه ته کانیشی له ناو نه و
شاخوداخ و نه شکه وتانه که وتنه
چاوه ریکردنی.

کاتیکی شاخه وان گه یشته نه و شوینه ی
که پاسه وانه کانی والی خواحافیزیان له
خۆی و هاریکانی کرد، ههر دوا ی رۆیشتنی
نه وان شاخه وان چوو په نایه ک و دهستی
خسته گیرفانه که یه وه و ههر زوو
نه نگوستیله که ی که له شوینیکی زۆر پته و
و قایم پاریزرابوو، گورج که وته په نجه ی
شاخه وان وه و نه ویش ههر له ناو
گیرفانه که یدا نه نگوستیله که ی
سورانده وه و دیوه که ی هاوړیی له
به رده میدا هه لبه زی و ههر دوو دهستی

خسته سەر سەرى خۆى و گوتى: "قوربان
ئەمر بفرموو بە سەر سەر و ھەردوو چاو".
شاخەوان چاک و چۆنى لە گەل کرد و
گوتى: "خۆ ئاگات لىيە ئەوانەى لە گەلمان
ھاتبوون ئىتر بە جىيان ھىشتىن، ئىتر دەبىت
خۆمان ئاگامان لە خۆمان بىت، کارىان
راست بىت ئەو چوار شەو و چوار رۆژە
لە گەلماندا لە رىگەدان".

شاخەوان چاوى برىيە دىوہکە و گوتى:
"بىگومان ئىستا کوڤخا گوروون و
چەتەکانى لەم دەوروپشتە خۆيان مات
داوہ بۆمان، دەبىت ئاگامان لە خۆمان
بىت"، دىوہکە سەرى بۆ دانەواند و گوتى:
"خەمت نەبىت خوا گەورەيە، ئىستا خۆم
دەزانم چىيان پى دەکەم"، دىوہکە
سەيرىکى شاخەوانى کرد و بە
زەردەخەنەيەکى خۆش و دلسۆزانەوہ

گوتی: "هه‌رچییه که له ده‌ست بێت پێیان ده‌که‌م، به‌لام کوشتن نا، چونکه بۆم نییه که‌س بکوژم".

شاخه‌وان وه‌لامی دایه‌وه گوتی: "نا... نا... بۆ خاتری خوا ئه‌وساش پیم گوتیت هه‌ز له ناوی کوشتن ناکه‌م".

دیوه سه‌ری بۆ له‌قاند و ده‌سته زله‌کانی دا به‌ سنگی خۆیدا و گوتی: "خه‌مت نه‌بێت، ئه‌گه‌ر ئازان ئیستا دینه به‌رده‌ممان".

دنیا خه‌ریک بوو تاریک ده‌بوو، هه‌روه‌ها ساردیشی کردبوو. شاخه‌وان و هاوڕێکانی خۆیان پێچایه‌وه و هه‌زیان کرد هه‌ندیک دابنیشن و سه‌ر و چایه‌ک بخۆنه‌وه له‌گه‌ڵ پارووی تیشوویان که هه‌شتا پێیان مابوو، که ئه‌ویش باره‌گای والی بۆی ئاماده کردبوون، ئه‌گه‌رچی شاخه‌وان په‌کی له‌سه‌ر ئه‌و جو‌ره خواردن و چای‌خواردنه‌وه‌یه

نەدەكەوت و دېۋەكە بە يەك دەستدان لە
يەك ھەزار جۆر خواردن و خواردنەوہى بۆ ريز
دەکرد، بەلام شاخەوان ھەزى نەدەکرد لە
بەرچاوى ئەو ھاورى و كەسانەى ئەو جۆرە
داوايە بكات، لە دېۋەكەى ھاورى.

لە نان و چاىخواردنەوہ تەواو بوون و
ئاگرى چايەكەيان كوژاندەوہ و ھەستانە
سەرپى. كەوتنە رى بەبى وەستان، شەو
كەمىك درەنگ بووبوو، مانگ ھەلھاتبوو،
ئەو دەشتودەر و شاخ و گردەى بە تيشكى
زىوى جوان و دلرفىنى داپۆشيبوو، ئارامى و
ھىمنى بەو ناوہدا پەخش بووبوو.

شاخەوان و ھاورىكانى بەدەم رۆشتنەوہ
كەوتبوونە قسە و باس و ستايشى والى
و سەرزەنشەت و قسە پىگوتنى كويخا
گوروون، بە جەربەزە ئاشناكانى ھەندىك
پىدەكەنين و ھەندىك باسى سەما و

**زه‌ماوه‌ند و ئاهه‌نگه‌که‌ی باره‌گای والیبیان
ده‌کرد. ئیتر خه‌ریک بوو ورده ورده دنیا
پووناک ده‌بووه‌وه و رۆژ هه‌نده‌هات.**

به‌شی (١١)

ئه‌و شه‌وه‌شيان برده‌ سه‌ر. پاشان
 پشوویه‌کیان دا و نانیاں خوارد و ئالیکى
 وڵاخه‌کانیاں دا، چونکه‌ وڵاخه‌کانیشیان ده‌بوو
 وه‌کو ئه‌وان پشوو بده‌ن. دواى ئه‌وه‌ که‌وتنه
 ڕى، دیسان بوو به‌ ئیواره‌ش و نزیک‌ شاره
 شیرین و جوانه‌که‌ی که‌رکووکى بووکى
 کوردستان بوونه‌وه‌. له‌پڕ کۆمه‌لیک زه‌لام به‌

دەمامكى داپۆشراوى رەشەوہ بۆيان
دەرپەرین و لە شوینیک کە چالوچۆلى زۆريان
لى کردبوو، تاوہکو کە تاريک داہات بکەونە
ناو ئەو چالانەوہ.

شاخەوان و ھاوړیکانى لە دەرەوہ چاويان
لى بوو، يەکیک لە ھاوړیکانى کە زۆر ئازا و
چاونەترس بوو، قیراندی و گوتى: "زەلام ئیوہ
کین؟ نەيەنە پيشەوہ لیمان نەخەلەتابن ھا".
کۆمەلە چەتە رەشپۆشەکانى کوڤخا
گوروون بوون، ھەریەکەيان لە لایەکەوہ
ھاواری لى کردن و گوتیان: "بە زووترین کات
شاخەوان ئەنگوستیلەکەى دابنیت و بیدات
بە ئیمە، ئەگینا دەستبەجى ھەمووتان
کوژراون".

شاخەوان قیراندی و گوتى: "کوڤخا ناپیاو
وەرە پيشەوہ، ئەوہ بۆ ئەو دەمامکە رەشەت
داوہ بە پرووتدا و خۆت شاردووہتەوہ، بۆچی
نازانم ئەمە ھەمووی کەتنى تۆیە، ھەموو

پیلانہ پیسہکانی تۆیه و خهريکی له داخدا کویر
بیت، نامهردی دلپهش."

ئهوان له قسانه بوون گوروون و
چهتهکانی میلی تفهنگیان راکیشا و به پهله
به ره و پیشه وه هاتن، شاخهوان دهستی
خسته گیرفانیه وه و ئهنگوستیله که به گورجی
چوو په نهجهیه وه و ئهنگوستیله که ی
سورانده وه و به پهله دیوه که ههلبهزی له
به رده میدا و گوتی: "ئه مر بکه قوربان".

شاخهوان گوتی: ئهوا هاتن بۆمان، چهکیان
پیه، دهمه ویت رایانبوه ستینیت و دووریان
بخه یته وه لیمان"، دیوه که سه ری دانه وانده وه
بۆی و گوتی: "به سه ر هه ردوو چاو، دیوه که
هه ردوو دهستی دا به یه کدا و شاخهوان و
هاورپیکانی هه ر ئه وه نده یان زانی یه ک پرووبار
ئاوی قوول که وته به ینی ئهوان و چه ته
ره شیۆشهکانی کوپخا گوروونه وه، بوو به ئاو
و لافاویکی به گور.

چه ته کان زیره یان کرد و کهوتنه هاوار و
 راکردن بۆ دواوه، ههندیکیان له بهر چه په سان
 و ترسی ئه و لافاوه کتوپره کهوتن به دهمدا و
 قاچه کانیان له یهک ئالان و له پشیوی و
 شیرزهیدا، به تایبهتی که ئه و پۆشاکه
 رهشانه یان پتیه بوو دهم و چاویانی
 داپۆشیبوو، له بهر ئه وه که ده کهوتن به
 دهمدا، تفهنگ و خه نجهر و ئه و شته ترسناکه
 کوشندانه یان له ده ست ده په ری و ههر
 یه کسه ر بۆ ناو رووبار و ته وژمی لافاوه که.
 هه رچۆنیک بوو تا پییان کرا پۆشاکه
 ره شه کانیان به په له له سه ر و له شیان ه وه
 داده مائی و به راکردن بۆ دواوه ده گه رانه وه،
 ئیتر ورده ورده له به رچاو گو م بوون و دیار
 نه مان.

شاخه وان و هاوړيکاني دلخوش بوون، له بهر
 نه وهی هاوړی و کهسه کانی له گهل شاخه وان
 نه يانده زانی نه مه چوون وا له پر نه و جوگه ناوه
 دروست بوو و که و ته به ينيان، چه په سا بوون
 و شله ژا بوون! هر سه يری ئاسمانيان ده کرد
 و سوپاسی خويان ده کرد و زانيان که نه مه
 شاخه وان به هره يه کی زور گه وړه ی پی
 به خشراوه و نه مه دياره خوا زور ليی رازييه.
 هاوړی و دوستانی شاخه وان هر چه نده
 نه وساش هر خوشيان ده ويست و دلسوزی
 بوون، به لام ئیستا زور به چاوکی به رز سه يريان
 ده کرد و ريزيان لی دنا، بی نه وهی بویرن
 پرسى نه م پرووداوه بیوینه يه ی نه م پرووبار و
 لافاوه ی لی بپرسن، یا خود له يه کتری بپرسن
 و لايان وا بوو که شاخه وان لای خوی گه وړه
 گه يشتو و ته پله ی زور به رز، که ده گاته پله ی
 پیاوچاکانی خوا، چونکه هر بو نه و جوړه
 خوشه ويستانه ی خوا شتی وا روو دندات.

بەشى (۱۲)

دواى دوو رۆژى تر گەيشتنە دىيەكەيان،
خەلكى دىيەكە لەم دووركەوتنەوہيەى
شاخەوان و ھاوريكانى، ئەم ھەموو رۆژە
بىخەبەر و بىوہلام زۆر ترسابوون و دليان ھەزار
ختوورەى كوردبوو و ماتەمىنى داىگرتبوون،
دەيانگوت: "دەترسىن ئەو فيلبازانە زەفەريان
پى بردىن و لەناويان بردىن".

به تاييه تي سه رگول ژنه ئازا و جوانه که ی
 شاخه وان سه ره پای حال و دلته نگیی خوی،
 دلخووشیی خه لک و منداله کانی خوی ده دایه وه
 و پئی ده گوتن: نه بابه ترسی چی! شاخه وان و
 هاوړیکانی خویان له گه له و ئیستا به
 سه لامه تی دینه وه... ئاخوړیگه که دووریشه،
 نه مسهر پینج، شهش روژ و نه وسهر
 پینج، شهش روژ ههر وا ده بیت، نه وانیش
 ماندوو دهن و ولاخه کانیان که بار و نه رکی
 ههره زور له مسهر نه وانه، نه وانیش گوناحن و
 بیزمان ده بیت گوی بدنه نه وانیش، وه کو
 نه وان پشوو بدن و ئالیکیان پی بدن.

نه وسا و لهو کاته رابردوو ده دوورانه دا، وه کو
 ئیستا ته له فون و بروسکه و نهو شتانه
 نه بوو، ههروه ها ئوتومبیلش هیشتا
 نه گه شت بووه ناوچه کانی نه وان، بویه خه لکی
 دییه که زور لی بیخه بهر بوون و نه یانده زانی
 چیان به مسهر هاتوو! له بهر نه وه کاتیک

شاخهوان و هاوړېکانی گهړانهوه بو
دښهکهيان، ههموو خه لک بوژانهوه و دليان
خوش بوو، به چه پله ليدان و سه لاواتليدان
چوون به پيريانهوه.

که گه يشتن دنيا نزيک ئيواره بوو، ره شهبا و
سه رما دهستی پي کړدبوو. سه ره تاي زستان
و کوټايي پاييز بوو، ههموو گه لای دره خته کان
خه ريکی وه رين بوون، دره خته کان له تاو
ره شهبا و سه رما سه ريان پيکه وه نابوو و به
يه کترييان ده گوت: "نه ها ديسان سه يري
گقه ي ره شهبا بکه چون خوی با دها و خوی
هه لده کيشيت به سه رماندا، خو گه لای پيوه
نه هيشتين! ده زانيت بيده سه لاتين و
ده ره قه تي نايه ين و ده بيت هه ر سه رمانی بو
کز بکه ين".

دره خته کان تريس له ولاره ده هاتنه قسه
له گه ل دره خته دراوسى و نزيکه کانى،
ده يانگوت: "نيمه ش جارى خو مان بيده نگ

دهكەين با ئەم رەشەبا و سەرمايه بۆمان
 رابووستت، بزنان كه بهار هات و سەرما و
 رەشەبا كز بوو، با بزنان ئيمه چي دهكەين و
 چۆن چرۆ و گەلا جوانه كانمان هه مووی
 دهرده چیت و گۆل دهكەن و ديمهن جوان
 دهكەين، دواييش ئەو هه موو ميوه جوانه
 دهرهين به خەلك و خەلكيش زۆر ئيمهيان
 خوش دهویت. زستان و هاوین و هه موو
 وهرزیک خاوه نه كانمان ئاگیان لیمانه و
 هیندهی منداله كانیان ئيمهيان خوش دهویت،
 دهبا رەشەبا و سەرماش بۆمان رابووستن
 تاوهكو بهار.

کوڤخا گوروون پيش گهيشتنی شاخهوان
 خوی به دزیهوه گهياندبووه دبیهكه و قاوی
 بلاو کردبووهوه كه کوڤخا گوروون چەند رۆژه
 نهخۆشه و هەر له مالهوه بووه، تاوهكو
 شاخهوان و هاوړیکانی وا بزنان ئەمه ئەو
 نهبووه كه وای کردووه و ئەمان بوختانیان پي

کردوو، ئه وه تا له جیگه دا كه وتوو و نه خۆشه،
ته نانه ت نه چوو ته ده ریشه وه.

شاخه وان دیسان دله پاكه چاكه كه ی كه وته
مه راقه وه، كه ئایا ئه مه راست بیت گوروون
نه خۆشه و له جیگه دا كه وتوو؟

ئهی ئه وه خه لكانه چی بوون كه بۆیان هاتن
و رینگه یان پێ گرتن و خه ریک بوو بیانکوژن؟
ئهی ئه گهر گوروونیان له گه لدا نه بوايه و
پیاوی ئه وه نه بوونایه له کوی باسی
ئه نگوستیله كه ده زانن؟"

ئهی چۆن وه زیره کانی ئاشنای كه چوو بوون
بۆ لای والی پێیان نه گوتم ئه نگوستیله كه ت
جوانه و ده مانه ویت پیمان بدهیت تا وه کو لای
زه ره نگه ره وه کو ئه وه دروستی بکهینه وه؟

وه ئلا راسته ره نگه گوروون ئاگای له هیچ
نه بیت و ئه وه ره نگه ئاشنای بیت.

دیسان شاخه وان كه وته گێژاو و
دوودلییه وه، هه رچه نده سه رگولی ژنی پێی

گوت: ئەمەندە دلیپاک و خوشباوەر نەبێت،
گوروون نەیارى هەرە گەورەیانە و ئەمە
هەمووی پیلانی ئەوە، لە هەر کونێک و لە هەر
شوێنێک تووشی زیانیکی بین هەمووی پیلانی
ئەوە و ئەو هەموو خراپەیهک دادەمزرێنێت و
خۆی لى دوور دەخاتەو، کە دەتبینیت خۆی
دەکات بە پیاوچاک و سەلامت لى دەکات و
دەیهوێت خۆیت لى نزیک بکاتەو! کەچی
لەراستیدا دلپیس و داخڵەدلى وەک ئەو نییه.
ئەم قسەو باسانەى نەخۆشى و ناوچىگە
هەمووی فیل و ساختهیه.

شاخەوان سەرى بۆ ژنە جوانەکەى لەقاند و
گوتى: "وەللا بلیم چى، قسەى تۆیه، بەلام
دەشترسم نەوێکەو بوختانى بۆ بکەین و
راست بێت کە چەند رۆژە نەخۆشە".

کوێخا گوروون هەر بەراستى لە خەفتدا
نەخۆش کەوتبوو کاتیکی کە چاوى بەو رووبارە
کتوپرە و بەو لافاوە کەوتبوو، ئەویش لە ناو

پرووداوه کهدا بوو، بویه سه‌روریشی دریژ
 کردبوو وه، قه‌ده‌غهی کردبوو کهس نه‌یه‌ت
 بو لای و کهس سه‌ری نه‌دات، کهس قسه‌ی
 له‌گه‌لدا نه‌کات تاوه‌کو ژنه‌کانیشی نه‌یان
 ده‌ویرا بچن بو لای تا ئه‌و بانگیان ده‌کات.
 گوروون حالی خو‌ی شر کرد و له‌ دئییه‌که‌دا ب‌لاو
 بوو وه که ئیستا هه‌کیمی بو هاتوو له‌ شاره
 گه‌وره‌کانه‌وه و نه‌خوشییه‌که‌ی قورسه.
 شاخه‌وان به‌ قسه‌ی ژنه‌که‌ی کرد و نه‌چوو،
 هه‌روه‌ها خه‌لکی دئییه‌که‌ش زور که‌سیان به
 شاخه‌وانیان گوت که گوروون چه‌ند رۆژ بوو
 لیره‌ نه‌بوو، وا له‌پر گه‌راوه‌ته‌وه و خو‌ی
 نه‌خوش خستوو، درۆ ده‌کات، ئه‌وه له‌ داخی
 تو وای لی هاتوو، نه‌چیت بو لای به‌ قسه‌ و
 درۆکانی هه‌لنه‌خه‌له‌تیت.

بەشى (۱۳)

شاخەوان كەوتەۋە سەر ئىشوكارى خۆى و
 دېھاتىيەكانى خۆشەۋىستى. ھەر زوۋ
 ئەنگۈستىلەى دەسۋراندەۋە لە دەستىدا و
 دېۋەى بانگ دەکرد، دېۋەكەش چەپلەكەى لى
 دەدا و ھەر دەستبەجى داخۋازىيەكانى بۇ
 جىبەجى دەکرد.

زستان گەشتبوو سەریان، دنیا ساردی
کردبوو، دێهاتەکان دلیان خوش بوو و ھەر
خەریکی نوێژ و دوعا بوون و سوپاسی خایان
دەکرد کە تەمەنی شاخەوان درێژ بکات، چونکە
ئەم زستانە زۆر حالیان باشە و دلیان خوشە و
لە هیچیان کەم نییە.

خانووکانیان گەرم و گۆرن و ھەمووی
ئاوەدان کراونەتەو، خواردن و زەخیرە
چاکیان ھەیە، جلی گەرم و باشیان لەبەر خۆیان
و مندالیاندایە و رینگە و کۆلانیان ھەمووی بۆ
پاک و تەخت کراوە، ھەمووشیان بوون بە
خاوەن مەر و بز و مانگا و وڵاخ و ئەسپ کە
جاران دەمردن لە سەرمادا، لەناو خانوو
پووخواوەکانیاندا و بێ جلی ئەستوور و باش و
بێ خواردنی باش، ئیستە لە سایەیی خوا و
شاخەوان و دیوێکەو ھەرماسەت و شیر و
ھێلکە و ھەمەجۆر شتی خوش دەخۆن،
نەخۆشخانەیان ھەیە بۆ نەخۆشەکانیان و

خویندنگه‌یان هه‌یه بۆ منداڵه‌کانیان، ئیتیر له
خوا به‌زیاد بێت.

شاخه‌وان ناوبانگی بڵاو بووه‌وه، له‌ودیه
سنوره‌کانیش خه‌لکی ناوبانگیان ده‌بیست.
ئیتیر هه‌ر پیاوی ناسراو بوو سنوره‌کانیان
ده‌بهری و ده‌هاتنه‌ لای بۆ سلاو لێکردنی تا
بیناسن و ببینن. زۆرتیش هه‌زیان ده‌کرد ئه‌و
که‌سه‌ ببینن که‌ ده‌لێن جادووی هه‌یه و
جنۆکه‌ی وای هه‌یه به‌ چه‌پله‌یه‌ک ئه‌گه‌ر
بیه‌وێت کۆشکی له‌ ئالتوون بۆ دروست
ده‌کات.

شاخه‌وانیش ده‌چوو به‌پیر ئه‌و میوانانه‌یه‌وه
و ریزی ده‌گرتن. خه‌لکی ده‌ورو به‌ریشی خزمه‌تی
چاکی میوانه‌کانیان ده‌کرد و نان و خواردنی
خۆشیان بۆ ده‌خستنه‌ به‌رده‌م و ده‌ستیان، زۆر
جار شاخه‌وان دیاریبیشی ده‌دا به‌ میوانه‌کانی و
پاشان به‌ ریزه‌وه به‌ رپی ده‌کردن.

هه‌ندیک پیاوماقوڵی ئه‌ودیه‌ سنوور
شاخه‌وانیان بانگیشت کرد و چه‌ند جارێک

ناردیان به شوینیدا، شاخهوانیش بهئینی
پیدان و گوتی: "باشه دیم". پپی خوش بوو که
وا له ههموو لایه که وه ریزی دهگرن و خوشیان
دهویت.

شاخهوان دیسان دیوه که ی بانگ کرده وه و
بۆی باس کرد، دیوه که پپی خوش بوو، گوتی:
"برۆ خوات له گه‌ل بیت، دیاره منیش هه‌ر به
دواته وه ده‌بم و له پشت سه‌رته وه ده‌رۆم
وه‌کو ههموو جارێک، به‌لام دیسان ئاگات له
ئه‌نگوستیله که ت بیت که وته ده‌ستی
هه‌ر که سیک، ئیتر من به‌نده و خزمه‌تکاری ئه‌و
ده‌بم، بۆ خاتری خوا زۆر ئاگات له خۆت و
ئه‌نگوستیله راسته‌قینه که ت بیت،
ئه‌نگوستیله درۆینه که ت بکه‌ره په‌نجه‌ت.

کوێخا گوروون به‌م بانگیشته‌کردن و چوونی
شاخه‌وانه ئاگادار بوو، چونکه قاو بلاو بووه وه
که پیاوماقولا‌ن و ئه‌وانه‌ی دین بۆ لای،
بانگیشتیان کردوه و هه‌فته‌یه‌کی تر ده‌روات
بۆ ئه‌و شار و شوینانه. کوێخا گوروون به‌په‌له

که و ته ته گبیرکردن له گهل ئاشنا و چه ته
ره شپو شه کانیدا، گوتی: "ئه م جاره یان
ئه نگوستیله که ی له ده ست دهرده هینم، یان
ده بیت سه ری خو م له سه ر ئه و ئه نگوستیله یه
دابنینم".

گوروون خه لکی بلا و کرده وه به نا و دئییه که دا،
له و ده ورو پشته ئاشناکانی که و ته نه پرس و
پرسیاری بیده نگ له م خه لکه ساویله که یه،
خه لکی دلپاکیش هه بوون به ئاسانی هه موو
شتیکیان بو ئه و زورزان و خراپه کارانه
ده گپرایه وه که شاخه وان فلان روژ ده روات و
ئه وه نده که س ده بات له گهل خویدا و بو فلان
شوین بانگیشت کراوه، ئه وانیش هه موو
ده نگوباسه که یان زانی و روژیکی پیش
سه فهری شاخه وان چوون له ریگه دا خویان
قایم کرد، به لام ئه م جاره نه یانویست وه کو
جاری پیشوو بییه دهره وه و خوینیان پیشان
بدن.

گوروون و چه ته کانی گولله و تیروکه وان و
خه نجر و چه قویان له گه ل خویان برد و وایان
دانا که شاخه وان و هاوړیکانی تپیه رین و
پشتیان تیکردن، نه وان گوله و تیروکه وانیان
پیوه بنین، هه روه ها دیسان له ریگه دا چالیان
زور هه لکه ندبوو، به چیلکه و گه لای وه ریوی
دره خته کان سه ره ریگه کانیان داپوشیبوو، تا
کاتیک به ویدا تپیه ریڼ، بکه ونه ناو چاله کانه وه
هه روه ک شیوه ی جاری پیشوو.

کوڅا گوروون هه رچی زیره کیی و فیل و
پیلانی هه بوو ناماده ی کردبوو، وای دانا بوو
که وا به په له شاخه وان بداته بهر تیر و گولله تا
فریای هیچ جنوکه یه ک نه که ویت، به بوچوونی
خوی که بانگیان ده کات. لای نه و شاخه وان
جادوو گهر بوو، جنوکه ی هه بوو که نه و
کارانه یان بو ده کرد.

شاخه وان له گه ل هاوه له کانی که وته ری و
له به یانی زووه وه له گوند ده رچوون. کاتیک
ئیواره داهات ماندوو بوون و هه ندیک

پهله‌یان له خۆیان کرد بۆ ئه‌وه‌ی تا شه‌و
دانه‌هاتوو له‌خۆیان بگه‌یه‌ننه‌ شوینیک تاوه‌کو
پشوو بده‌ن و نان بخۆن، که‌میکیش سه‌رخه‌و
بشکینن. ئیتر که‌ به‌ په‌له‌ ده‌رۆیشتن به‌ سواری
ولاخه‌کانیانه‌وه‌ گه‌یشتنه‌ ئه‌و شوینه‌ی کو‌یخا
گوروون و چه‌ته‌کانی و خۆیان له‌و‌ی قایم
کردبوو.

شاخه‌وان و ئه‌وان هه‌ر له‌و‌ی تیپه‌رین
گوروون و چه‌ته‌کانی به‌ ئه‌سپایی بۆیان
ده‌رپه‌رین، ده‌ستیان کرد به‌ تیر و
گولله‌تیگرتنیان و دوو-سی گولله‌ و تیر
یه‌کسه‌ر به‌ر پشت و قو‌لی شاخه‌وان که‌وت و
شاخه‌وان له‌سه‌ر ولاخه‌که‌ی به‌ر بووه‌وه
خواره‌وه، ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ڵیشیدا بوون زۆریان
پیکران و له‌سه‌ر ئه‌سپه‌کانیان که‌وته‌نه
خواره‌وه .

شاخه وان هەر چهندی کرد دهست بکات به
گیرفانیدا تاوه کو ئهنگوستیله
راسته قینه کهی بجیته پهنجهی تاوه کو دیوه که
بگات به فریایان، به لام چند هه وئی دا
نهیتوانی و دهست و قۆله کهی پهکیان
که وتبوو، چونکه زۆری گولله و تیر بهر که وتبوو،
ئه و له و هه و له دا بوو و خه ریک بوو به شکم به
دهسته کهی تر بتوانییت که ئه ویش هه ر ئازاری
گه یشتبوو، به لام باشتربوو له قۆل و دهستی
راستی، ئه وانهی له گه ئیشیدا بوون هه ر یه که
و په ریبوونه شوینییک.

گوروون ئه وه نهی چه ته و گولله و
تیر و که وانی پێ بوو، ههروه کو باران گولله و
تیر ده باری، له بهر ئه وهی شاخه وان و ئه و
خه لکهی له گه ئیدا بوون ده سه لاتی هیچیان
نه مابوو، بۆیه هه ر ئه وه نه دیان زانی چه ته
په شپۆشه کان گه یشتنه سه ریان.

پیش هه موو شتییک گوروون (که ئه ویش
ده مامکی پۆشیبوو) رای کرد بۆ لای شاخه وان

و پهلاماری دهستی دا و نهنگوستيله که ی له
پهنبه ی دهرهینا، دهست و پهنبه ی شاخهوان
هرهمووی خوین بوو، بهلام گوروون له
خوښی نهنگوستيله که هیچی بیر نهما.

نهنگوستيله که ی قایم گرت به دهستیهوه
و به تيله ی چاو تهماشای چهتهکانی کرد تا را
بکه ن و برؤن، ئیتر هیچی ترمان ناویت با ئه مان
هر لیره بن به برینداری، ئیستا گورگ و ورچ
دهگه نه سهریان و هموویان دهخون،
بهتایبه تی که ههنديک له ئه سپهکانیان بریندار
بوون و ههنديکی تریان له ترساندا رایان
کردبوو رووه و هه ردهکان.

گوروونیش نهنگوستيله که ی برد و لهگهل
چهتهکانیدا به پهله دهر باز بوون و لهو ناوچهیه
نه مان. گوروون نهنگوستيله که ی توند له ناو
دهستیدا هه لگرتبوو، زوو زووش بهو خوینهوه
ماچی دهکرد و دهیگوت: "ئیتړ دنیا بوو به هیی
من، هه ی نهنگوستيله گیان، ئه مه تویت؟"

به شی (۱۴)

شاخه وانیش که وتبوو، هه ولی دها
هه رچۆنیک بیت بتوانیت ده ست بکات به
گیرفانیدا، هاوریکانیشی هوارو ناله نالیان
پیکه وتبوو، ئاخری به ئازاریکی زۆر شاخه وان
توانیی ده ست بکات به گیرفانیدا، دنیاش
به ره به ره تاریک ده بوو، هه ندیک له هاوریکانی

گولله بهر سنگيان كه وتبوو، به سهختي
 بريندار بوو بوون و له هوښ خوځيان چوو بوون.
 شاخه وان بهو خوځين و ئازاره وه، بهو هه موو
 هه وله وه تواني ده ستيكي بخاته گيرفانيه وه،
 نه نگوستيله راسته قينه كه ي چوو نه ناو
 په نجه يه وه، به ئازاريكي زور تواني
 نه نگوستيله كه ي بسورينته وه له په نجه يدا،
 هر نه وه نده ي زاني ديوه كه ي ئاشنای
 هه لبه زيه وه له به رده مي دا و گوتي: "نهر
 بكه قوربان..."، هه رچه نده شاخه وان ده يويست
 خو ي به هيژ پيشاني ديوه كه بدات، به لام ئازاري
 زور هه بوو، بويه به ديوه كه ي گوت: "چاوت
 ليه گوروون و چه ته كاني چيان لي كردين؟"
 ديوه كه خهريك بوو شيت بيت له داخندا
 گوتي: "نه ي قور به سهريان، بزانه چيان پي
 ده كه م ئيست"، شاخه وان گوتي: "تو جاري
 چاره يه كي ئيمه بكه، حالمان زور په ريشانه،
 هه روه كو توفان گولله بارانيان كردين"،
 ديوه كه ليوي خو ي كه ست له داخندا و

هەردوو دەستە پانە زلەکەى دا بە يەکدا و
قيراندى و گوتى: "ئادەى زوو بکەن خىرا.

شاخەوان ھەستى کرد دەستىک ھات بە
برىنەکانىدا، ھەرچەندە کەس نەيىبىنى، بەلام
ھەستى کرد، ھەروەھا ھاوريگانىشى ھەر
وھکو ئەويان بۆ کرا، شاخەوان ھەستى بە
ئارامى و خوشىيەكى زۆر کرد و ھەستايە سەر
پى و ئەو مەرھەمانەى بە زامەکانىدا ھىنران،
برىنەکانىانى ساريژ کردن، کە سەيرى
دەوروبەرى خۆى کرد ھاوريگانىشى وەك ئەو
چاڪ بووبوونەو و ھەموو ھەستانە سەر پى،
يەك برىن نەما بە لەشى کەسيانەو.

دېوھە بە چرپە بە شاخەوانى گوت: "بى
ئەوھى بە خۆتان بزانن قەلغانم لە بەرى
ھەمووتان کردبوو، لەبەر ئەو زامەکانتان
پووکەش بوو".

شاخەوان بىرى چووبوو باسى و لاخەکان بە
دېوھە بليت، بۆيە ئەم جارە گوتى: "ئەى خۆ

ولآخه کانیشمان بریندار بوون و زۆریشیان
رایان کردوو له ترساندا".

دیوه که سه‌ری بو شاخه‌وان دانه‌واند و
گوتی: "ئه‌مر ده‌که‌یت به‌سه‌ر هه‌ردوو چاو"،
دیشان ده‌سته‌کانی دا به‌یه‌کدا و ده‌سته‌جی
ولآخه‌کان له به‌رده‌میاندا ئاماده بوون،
برینداره‌کانیش چاک چاک بوونه‌وه و هه‌ستانه
سه‌ر پێی خۆیان، به‌گور و قایم له جارانیش
به‌هێزتر.

هاوړی و دۆسته‌کانی شاخه‌وان له‌و
رووداوه سه‌ریان سوڤمابوو، زمانیان به‌سترا
و شله‌ژان له‌م حاله‌ی ئه‌وانی تیا بوون و
هه‌موو نیوه‌مردوو به‌له‌شی کونکونکراو و
خویناوییه‌وه، که‌چی وا له‌پر به‌و ده‌سته
نادیاره‌ی هێنرا به‌برینه‌کانیاندا چاک بوونه‌وه
و له جاران چاکترین لی هات.

هه‌موویان له‌و کاره‌حه‌په‌سا بوون! ئاخۆ
ئه‌مه‌ چۆن وا زوو چاک بوونه‌وه و ئه‌وه‌ی
شاخه‌وان کردی چی بوو؟ ئه‌و ورته‌ورت و

قسانه‌ی به ئه‌سپایی له‌گه‌ڵ کێ ده‌کرد؟
هاورپیکانی هه‌یچیان بۆ نه‌مايه‌وه له‌وه زیاتر
بێن و خۆیان بخه‌نه سه‌ر ده‌ست و قاچی و بڵین
به‌ خوا تۆ خوشه‌ویستی خوات، ئه‌گینا ئیمه‌ی
نیوه‌مردوو چۆن وا زوو چاک بووینه‌ته‌وه؟

شاخه‌وان تووره‌ بوو لێیان، گوتی ده‌ست
ماچکردنی ناوێت، من به‌ هه‌یچ جوړیک رازی
ناهم که‌س ده‌ستم ماچ بکات و خۆی بخاته
سه‌ر قاچ و خۆی دابه‌وینێت بۆ من. من هه‌یچ
نیم، منیش که‌سیکی وه‌کو ئیوه‌م، ده‌بێت
هه‌موومان سه‌ر بۆ خوای گه‌وره‌ دابه‌وینین
و هه‌ر ئه‌و شایسته‌ی سه‌ردانه‌وانده‌،
هه‌روه‌ها ئه‌مه‌ی ئیوه‌ ده‌یبینن به‌هره‌ی خواجه
و هه‌ر ئه‌و ده‌توانێت کاری وا بکات.

هه‌موو مرۆفکیکی باش و راست و بێفیل و
درۆ خوشی ده‌وێت و قه‌ت پشته‌ی به‌ر نادات و
له‌سه‌ری ده‌کاته‌وه، هه‌ق له‌ زۆرداران
ده‌سینێت، بۆیه‌ هه‌موومان ده‌بێت هه‌ر
سوپاسی خوای گه‌وره‌ بکه‌ین.

بەشى (۱۵)

لەو لاشەۋە كوڭخا گوروون بە پەلە خۆى
 گەياندە شوڭنىكى دوورى سەر بە
 گرووپەكەى خۆيان و بە پەلە لەۋى چوۋە
 ژوورېك و دەرگای لەسەر خۆى داخست، بە
 خۆشییەكى زۆرەۋە ئەنگوستیلەكەى كرده
 پەنجەى و دەست و ئەنگوستیلەكەى پاك

پاک شت، چونکه خوینی شاخهوانی پټوه
بوو.

ئینجا هه ناسه یه کی ترس و خوښی
هه لکیشا و دلپشی به په له لپی ددها، له بهر
خویه وه گوتی: "ئیسټا من چی له م
نه نگوستیله یه بکه م تاوه کو وه کی
شاخهوانم بو بکات؟، ده ترسم جنوکه کان که
دوستی شاخهوانن په لامارم بدن و بمکوژن.
گوروون زور ده ترسا نهیده وپرا هیچ بکات
و هیچ بلپت، نهیده زانی چوڼ رهفتار له گهل
نه نگوستیله که دا بکات، چه ته کانیش بوو به
چرپه چرپیان که نه م پیاوه بوچی وا دلی خوش
بووه. نه نگوستیله یه کی نه وه ده هیښت نه و
هه موو پیاو و خه لکه ی له سه ر بکوژیت؟!

چه ته کان باسی نه نگوستیله که یان به
ته واوی نه ده زانی، چونکه کوپخا گوروون
نهیده ویست که سی ده وروپشتی له وه

بگه يه نيټ که نه گهر بيه وټټ نه نگوستيله که
ده توانيټ به چاوتروکانديک کوښکيک له
نالتوون دروست بکات بو شاخه وان، نه و
پي ده گوتن نه نگوستيله که ي شاخه وانم
بو يه ده وټټ، چونکه نه نگوستيله يه کی کون
و به هاداره، له باپيره گه وره کانيه وه بو ي
به جي ماوه، شتيکی ديريڼ و به نرخه.

به لام چته و ياريده ده ره کاني که وتبوونه
گومان و دوو دلييه وه که گوروون نه وه نده
ده وله مهنده و پاره ي هه يه، پيويستی به
نه نگوستيله ي گرانبه ها نييه، له بهر نه وه
نه وانيش که وتبوونه مه راقی نه و
نه نگوستيله يه وه.

شاخه وان و هاوریکاني که چاک بوونه وه،
رپي خو يان گرتبوو. له وي خه لکانیکی زور
هاتبوون به پيريانه وه و به ريز و

خۆشەويىستى و رېزىكى زۆرەوۈ ھاتن بۆ
پېشوازييان.

كوڭخا گوروونىش لاي وا بوو بۆيە
دەنگيان نەما، چونكە ھەموويانى بە
برىندارى و نيوەمردوويى بەجى ھىشتبوو،
ئىستا بىگومان لە ناو ورگى گورگ و ورچ و
درندەكاندان، بەتايىبەتى كە دواى دوو رۆژىش
ھىچ كەس باسى نەكردن.

ئاخرى دواى ھەفتەيەك-دە رۆژ خەلكى
ھاتوچۆكەرى ئەو ناوچانە بە دىيەكەى
شاخەواندا تىپەرىن كە بۆ ئىشوكارى خۇيان
دەچوون، دىيەكەى شاخەوانىش لە ماوہى
شەش مانگدا خەرىك بوو ھىندەى شارىكى
لى دەھات، ھەك بازار و دوكان و كوتالى
جۇراوجۇرى زۆر جوانى تىدا بوو، بۆيە
خەلكەكەش كەوتنە ھاتوچۆ بۆ بازارگانى و
شت كرىن.

گوروون که باسی شاخهوان و
هاوه له کانی بیست که زیندوون و چاک
بوونه تهوه، وا له شایی و زهماوهندان و
خه لک له دیهات و شارانهوه هاتوون
به پیریانهوه و ناکهونه سهر زهوی له
خۆشه ویستیدا. بهوه نیوه شیت بوو، سهری
سورما و به چه پۆک بهر بووه سهر و گوڤلاکی
خۆی، گوتی: "خۆم به چاوی خۆم بینیم له ناو
گۆمی خویندا دهگهوزیی، خۆی و
کۆمه له کهی و لاخ به سهریاندا بازی دها و
رایان دهکرد، ئه مه چۆن وا زیندوو بوونهوه و
چۆن که وتنهوه ری، ئه مه چ نهینیهکی ههیه
ئه م پیاوه؟"

گوروون پئی له ترس و دلی خۆی نا و
دهستی دایه ئه نگوستیله کهی و کردیه
پهنجهی، دوو-سی جار بهملا و بهولادا
سورانديهوه و دهريهینا و له پهنجهی و

کردیه وه په نجهی... به لām هیچ نه بوو، نه
دهنگ و نه باس و نه کهس، چهندي کرد
بیسوود بوو.

گوروون وهک شیت هه ستایه سهر پی و
سهیری نه نگوستیله کهی کرد و گوتی: "دهی
جنۆکه دهی پیاو خۆره کان دهی پیاوه
باشه کان، دهی تو خوا به قسه م بکهن و
وه لāmم بده نه وه و شتیکم بو بکهن، ئاخر
بوچی ئیوه بو شاخه وان واتان ده کرد؟ ده
وه لāmم بده نه وه؟" به لām هیچ سوودی
نه بوو، نه نگوستیله که ههر به کهر و لالی
مایه وه و ههر پارچه ئالتوونیکی ساردوسر و
بیگیان و بیدهنگ بوو و هیچی تر.

گوروون وهک شیت و هار له ئەملای
ژووره که وه رای ده کرد بو ئەولا،
نه نگوستیله که شی به دهسته وه بوو، ههر
ده یقیراند و ده یشیراند، له نه نگوستیله که

دەپارايەو، بەلام ھىچ نەبوو لە دەنگ و
شپىرەى خۆى زياتر گوێى لە ھىچى تر نەدەبوو.
گوروون ئەو نەدى قىراند و شىراند، خۆى
دا بە دیوار و دار و بەرددا، ئاخىرى لە ھۆش خۆى
چوو، دواى تۆزىك چەتەکانى ھاتن کاتىك
سەیر دەکەن گوروون لەسەر زەویيەكە پان
بوو تەو و بوراوە تەو، ئەنگوستیلەكەش
لە دەستى پەریو لەو لایەو کەوتوو، بە
پەلە ھەلپانگرت و ھەندىك شیلە و ئاویان
دایە و ئەویش ھاتەو سەر خۆى و پىيان
گوت ئەو بۆ وات لى ھاتوو، ئیمە وامان
دەزانى نووستوویت، ئەو بۆ بانگت
نەکردین؟

گوروون بە بىحالى و بە چاوى
نیوەنوقاوەو، بە دەنگىكى پچر پچرەو
گوتى: "لە داخى ئەو شاخەوانە جادووگەر و
خاوەن جنۆكەيە، وام لى ھات و زۆرم قىراند،

خۇ چاوتان لىيان بوو، بە چاۋى خۇتان بينيتان
چىمان بەسەر ھىنان، چىمان لى كىردن و چۆن
لەناو خۇيىندا بە مردوۋى بەجىمان ھىشتن،
ئىستا دەللىن لە دىي سەرەۋە لە شايى و
زەماۋەندان و چاك چاك بوۋنەتەۋە و لە
جاران لاوتر و گەنجىريان لى ھاتوۋە!

گوروون بە خەم و خەفەتتىكى بىئەندازەۋە
گوتى: "دە پىم بللىن ئاخىر ئەمانە چۆن وا
زىندوو بوۋنەۋە؟"

يەككى لە چەتەكانى بە نارەھەتتەۋە
دەستى خستە سەر ناچەۋانى خۇي و سەرى
شۆر كىرد و بە نائومىدىيەۋە گوتى: "كەۋاتە
ئىتر بللىن تەۋاۋ، بە خوا وا بىروات دىنيا دەخوات
و پىش ھەموو كارىك يەكە يەكە ئىمە لەناو
دەبات و تۆلەي خۇيمان لى دەكاتەۋە".

سەرکردهی چهتهکان، سیخورمهیهکی
قایمی له کابرا دا و گوتی: "ئێستا کاتی ئەم
قسە قۆرانەیه؟" لهژیریشهوه به ئاسپایی به
کابرای گوت: "هیچ نه بێت جاری دهمت دابخه
له بهر کوێخا با ئەوهندهی تر حالی خراپتر
نه بێت".

چهتهیهکی تر له و لاوه دهستی دا له سنگی
خۆی و رووی کرده گوروون و چهتهکان و ،
گوتی: "ئەمه چ قسه یه که! قور به سهر خۆی و
جنۆکه کهی، به خوا به خوا سهری خۆمی له سهر
داده نێم یان له ناوی ده بهم.

جاریکی تر چهته خۆهه لکیشه که به فیزیکه وه
گوتی: "ئەمه رۆژه که یه پیتان ده ئیم ئەگەر
تا وه کو مانگیکی تر هیشتم که سیکی ماییت
ناوی شاخه وان بێت، ئەمه مووی پیاوه تی
نه بێت (دهستی به سمیلدا هینا).

چه ته کانی تر سه یری یه کتیریان کرد و له
ژیره وه پیکه نین، نه گهرچی له بهر بیحالی
گوروون نه یانویرا بده نه قاقای پیکه نین،
چونکه چه ته قسه که ریان ده ناسی که چه ند
فیشالکهره و چه ند بیئه قل و که ریشه،
چونیش له ته نگانه دا ده یقوچینییت.

هر نه وه بوو گوروون دهستی لی بهر
نه ده دا، چونکه ئیجگار دلسۆز بوو، زۆر ئاگی
له دهستکه وته کانی گوروون بوون و گیانی
له سهر پولیکی بوو، هه میشه پارووی ده می
چه ته کانی تری ده ژمارد و ده یگوت: "بوچی
نه وه نده شت خه سار ده که ن؟ له بهر نه وه
گوروون زۆری خوش ده ویست، چه ته کانیش
بو خویان پییان راده بوارد و گالته یان پی
ده کرد.

یه کیک له جه ماعه تی چه ته کان رووی کرده
فیشالکهر و گوتی: "یا خوا له شت ساغ بیت،
ئه شهه دویلا هه موو شتیکت له ده ست
دیت، ده بلی بزنام چی ده کهیت و چون
شاخه وان و جادوو گهره کانی له ناو ده بهیت؟"
هاورپیه کی تریان له و لاوه هه لیدایه و
گوتی: "ئه مه قسه بوو کردت؟ چون باسی
له ناو بردنی شاخه وانت بو ده کات، بوچی
گالتهیه ئه وه ههر خوی ده زانییت چی ده کات،
ئیوه ههر نارامتان هه بیت".

گوروون پاش ماوه یه کی ژنه کانی لی
کۆمه ل بوون و چه ته و ئاشناکانی ده وریان
دا و دیسانه وه که و تنه پیلان که چی بکهن و
چون بتوانن له شاخه وان رزگاریان بیت.

بهشی (۱۶)

شاخهوان و نهو براده رانهی له گهتی بوون،
 بهر ده سترپیز و گولله باران که وتبوون، چاک
 بوونه وه و چووبوونه سهر ده عوه ت و شایی و
 زه ماوه ند و دلیان خوش بووبوو، خه لک ده وری
 دابوون و ههر گوئیان له قسه ی پیداهه لندان
 بوو، بویه له دوا ی چند رۆژیک، گه رانه وه بو

دییه که یان، ئەم جارەش خەڵکی دییه که چوون
به پیریانه وه.

هاوړیکانی شاخه وان هه په سا بوون و بیر و
هۆش و ههستیان پهرش و بّلاو بووبوو، به
دانیشتن، به نووستوویی، به رۆیشتن و به
سه رپّیه... هه ر بیران له و کاره
سه رسو رهینه رهیان ده کرده وه که چۆن به
نیوه مردوویی و له ناو خویندا گه وزاو و دهست
و قاچ و پشت شکاو واک چاک بوونه وه و ئیستا
له جارانیشتن باشترن، ئەوانه ئیتر زۆر بروایان به
شاخه وان کردبوو، که که سیکی گه ورهیه و
که سیکی زۆر خۆشه و یسته لای خوا.

ئهو چهند که سهی که وایان به سه ر هاتبوو
به و جوړهش چاک بووبوونه وه، جاری واک هه بوو
یه کیک پرسیاریکی لی ده کردن یان باسی ئیش
و کار و رووداو یکیان لا ده کردن، ئەوان وه کو
نیوه بیه هۆش و به زمانیکی هه ندیک قورسه وه
وه لامیان ده دانه وه.

تهنانه ژن و منداله‌کانیان لیان
که‌وتبونه گومانه‌وه که ئەمانه بو دواى ئەو
سەفەرە وایان بەسەر هاتوو بەتایبەتی
کاتیک ئەو هاوڕێیانەى شاخه‌وان
سەفەرە‌که‌ى پیشووشیان لە بیر ما‌بوو، که
چووبوون بو لای والی و چۆن چەتە‌کان
رێگەیان پى گرتن، چۆن دەستبەجى بوو بە
رووبار و لافاو و هەموو چەتە‌کان بە تۆقاوى و
سەرگوێلاکى شکاوه‌وه رایان کردە دواوه و
دیار نەمان.

لەمانەش هەمووى زیاتر که وا زمانى
بەستبوون و لەشیانى هینابوو لەرزین،
ئەوه بوو که نەیانده‌وێرا باسى ئەو رووداوانە
لای کەس بکەن و ئەو نەهینییانە ئاشکرا بکەن،
ئەگەرچى خەلک و دەورپشت، هەموو کەس
دەیانزانى که شاخه‌وان هێزێکى بەتوانا و
بیویڤنەى لە پشته.

بۆيە ئەو ھاۋرى ئىزىكانەي ئەم كىردەۋە و
 رۇوداۋانە لە ناو دەرۋون و مىشكىياندا
 دەخولانەۋە، لەبەر ئەۋە ھەندىك جارى دىيان
 خۇش دەۋو و ورەيان بەرز دەۋوۋەۋە، ژيانىيان
 لا خۇشەۋىست و رۋوناكتىر دەۋوۋەۋە،
 ھەندىك جارىش كاس و شىپىزە دەۋوۋە، بەلام
 پارسەنگى خۇشەۋىكەيان ھەمىشە زىاتىر ۋو.
 شاخەۋان تاۋەكو دەھات زىاتىر ناۋى
 دەرەكرد و زىاتىر خۇشەۋىست دەۋوۋە لاي
 ھەژاران و لىقەۋماۋان، چۈنكە لەسەرى
 دەكردنەۋە و دەچۋو بە ھانىيانەۋە و يارمەتى
 دەدان و دەيىۋژاندەۋە، ھەرۋەھا لاي خەلك و
 مىللەت و دەۋرۋىشت و سەرسنۋورەكان و
 دەرەۋەي ۋلاتىش ناۋى ھاتىۋوۋە ناۋاۋان و
 تا دەھات زىاتىر خىزمەتى خەلكى دەكرد.

گۈرۈۋىش ھەر خەرىكى پىلانگىرى و كارى
 ناچۇر و ئاسايى ۋوۋ بۇ لەناۋىردى شاخەۋان،
 بەلام سوۋدى نەۋو، ھەموۋ پىلانگىرى بە

شکست کۆتایی ده هات، که وتبووه بهر تف و
نه فره تی خه لک، پۆژ به پۆژ زیاتر له بهرچاوی
خه لک ره شتر ده بوو.

نه پاره ی زۆر، نه سامانی بیئه ندازه، نه
ده سه لات، نه له شکر و چه ته و ریگری، نه ترس
و هه ره شه و گو ره شه کانی توانییان به رانه ر
هه ژار و لیقه و ماو و بی ده سه لات و راستی و
پاکی و ههستی ناو ده روونیان بوو هه ستیت و
سه ریان پی دابنه و ینیت.

بۆیه گوروون ناچار بوو له تاو فشاری خه لک
و ناره زایی و نه فره تی جه ماوه ر، پاره و
ده سته کوه ت و زیر و زیو و مال و مندالی ببات
و دی چۆل بکات و را بکات بۆ لای ئاشناکانی
که له شار بوون، وه کو خۆی خراپ و ده سته بر و
دز و چه ته بوون، که والییش رقی لییان بوو و
به شاخه وانی گوو تبوو نه وسا چوو بوو بۆ
لای: "ئاگات له خۆت بیت له م کۆمه له
پیاو خراپانه" و نه وه بوو پاسه وانی له گه ل

ناردبوو تاوه کو نزیک دئییه که ی له بهر پیلانی
ئه و ناپاکانه.

دهنگ و باس بلاو بووه وه که وه زیری ناپاک
و بهر پرسه بهرتیلخۆره کان کاتیک زانییان
گوروون سهر سنووری چۆل کردووه و له تاو
چاکه و پیاوه تیی شاخه وان رایان کردووه بۆ
شار و ئیتر ئه و دهستکه وته ی جارانیشی
نامینیت، بۆ ئه وه ی لای والییش ئه وه نده ی تر
ره ش نه بن، پیلانیکیان دانا بۆ ئه وه ی گوروون
بکه ویته داوه وه، کاریکی وایان کرد له کاتی
برینی ماله ده و له مه ندیکدا پاسه وانه کان لئی
بینه ده ست و ئه ویش ته قه یان لی بکات و
یه کیک له پاسه وانه کان ده کوژیت، پاشان
خۆیشی به برینداری گیرا و ده ستبه سهر کرا.

دوای چاکبوونه وه ی به تۆمه تی کوشتنی
ئه و پاسه وانه، به و هه موو شایه تییه ی
کاروانچییه لیقه و ماوه کان له سه ریاندا و به
دانپیدانانی هاوه له کانی که ئه م گوروونه

چەند تاوانى كىردوو و چۆن خالە كەرىمى
باوكى شاخەوانىشى كوشتوو، بەو تاوانانە
دادگای شار، بە فەرمانى والى برىارى دا بە
زىندانىكردنى گوروون بۆ ھەموو ژيانى و
تاوھەكو مابىت زىندانى بىت.

لە ھەمان كاتيشدا والى بە فەرمانىكى
تايبەت شاخەوانى كىردە بەرپرسي ئەو ناوچەيە و
دەسەلاتى ئەوتۆي پى دا، كە بۆ خۆي گەورە و
دەمراستى ناوچەكە بىت و ئاسايش بپاريزىت و
كاروبارى خەلكەكە بەرپۆھ ببات، بەردەوام بىت
لەسەر ئاوەدانكردنەو و خزمەتكردن.

دواى يەك-دوو مانگ گوروون ئەقلى تىك
چوو لە ناو زىنداندا و بەتەواوى شىت بوو.

ئەم رۆمانە بۆمان دەردەخات كە دەبىت
مروّف ھەر باش بىت و كارى راست و
بىپىچوپەنا بكات، خاك و مىلەتەكەي لە
ھەموو شتىكى خۆي خۆشتر بویت و دەستى
يارمەتى درىژ بكات بەپىي توانا بۆ ھەزار و

لېځه و ماوان... بۇ ئەوۋى لە ژيانيدا ھەمىشە
خۆشەويست و سەربلند بېت و بۇ كوى
رۆيشت پەنجەى بۇ درېژ بكرېت و بگوترېت يا
خوا مروقى وا ھەر بژيى و ھەر خۆش بېت.

گەلاوېژ

سېشەممە ۲۰۰۶/۱/۳۱